

FÜRJESI

FÜRJESI CSABA

FÜRJESI CSABA

Kiadta | Published by | Herausgegeben von: Magyar Képek Kiadói Kft., Veszprém–Budapest
Az 1795-ban alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének tagja
Hungarian Pictures Ltd., Veszprém–Budapest
a member of the Hungarian Publishers' and Booksellers' Association, established in 1795

© Magyar Képek Kiadó, 2009

© Fürjesi Csaba, 2009
www.furjesicsaba.hu

ISBN 978-963-9439-64-1

Szöveg | Text | Text: Zalán Tibor, Pallag Márta, Földi Péter, Paksi Endre Lehel, Szemethy Imre, Sánta László
Angol fordítás | English translation | Englische Übersetzung: Záray Szilvi
Német fordítás | German translation | Deutsche Übersetzung: Bokor Gabriella
Angol lektor | English reader | Englischer Lektor: Christopher Claris, Tréfás Noémi
Német lektor | German reader | Deutscher Lektor: Birgit Torjai

Tervezés | Design | Buchgestaltung: Dombrádi Norbert, Turcsányi Margit

Műszaki szerkesztő | Technical editor | Technischer Editor: Turcsányi Margit
Képfeldolgozás | Photoediting | Fotobearbeitung: Jasik Zsuzsanna

© Fotó | Photo | Foto: Berényi Zsuzsa, Hajas Orsolya, Zima György

Tartalom | Contents | Inhalt

Bevezető Introduction Einführung	6
Idő és lepkéháló	
Time and Butterfly Net	
Zeit und Schmetterlingsnetz	
Gyökerek Roots Wurzeln	14
A romantikus elv, avagy a kromatikus fantázia	
Romantic Principle or Chromatic Fantasy	
Profán mítoszok Profane Myths Prophane Mythen	30
Műteremben. Beszélgetők: Földi Péter és Fürjesi Csaba	
In the Studio. Péter Földi talks to Csaba Fürjesi	
Megszakadt idő Disconnected Time Zeitunterbrechung	64
Archaikus közösségek világa	
The World of Archaic Communities	
Tér rések Space Splits Raumspalten	86
Tér rések	
Space Splits	
Grafikák Graphic Works Graphiken	109
Peremtorna. Monotípiák és anyagnyomatok	
Edge Gymnastic. Monotypes and material prints	
Életrajz Biography Biographie	127
Képjegyzék List of Pictures Bilderverzeichniss	133
Rezümé Résumé Resumé	138
Látványokon túli élmények, avagy imaginárius ismeretek	
Experiences Beyond Visions or Knowledge of the Imaginary	
Erlebnisse jenseits des Anblickes oder die imaginären Kenntnisse	

An abstract painting featuring bold, expressive brushstrokes in a variety of colors including orange, blue, green, yellow, brown, and red. The composition is dynamic and non-representational, with thick applications of paint visible throughout.

Bevezető | Introduction | Einführung

Idő és lepkeháló

Ha tételezzük, hogy valahány műalkotás a létezésre történt nyílt és közvetlen rákérdés, és erre minden okunk meglehet, akkor azt kell kijelentsük, hogy valahány műalkotás léte és időben rögzülő értéke abban a kérdésben foglaltatik benne, amelyet az adott időszakra, tehát a saját korára föltenni képes.

Az ebből a kijelentésből következő sokféle konzekvencia már a mű, az alkotási folyamat immanens világa felé mutat el, így részben az állítások, részben a találgatások terepére vezet (félre) bennünket.

Egyik ilyen állítás lehet, hogy a művész akar valamit a művével. Mármost azon túl, hogy létrehozza – mert valójában a legnagyobb és legmegkérdőjelezhetetlenebb akarat az, hogy teremtsen egy új entitást a világ számára, amellyel annak szembe kell néznie, vagy amelynek hátat kell fordítania, vagy, és voltak erre korok és kísérletek, meg kell semmisítenie azt.

A játék mármost, hogy egy jellegzetes huszadik századi fogalmat vonjunk be tépelődéseinkbe, a műalkotás világba vetettsége körül forog. Különös módon, amikor először találkoztam Fürjesi Csaba képével egy salgótarjáni biennálé kapcsán, azonnal az a kérdés fogalmazódott meg bennem, mit akar ez az ember. Akkor a következő mondatot írtam le az élményről:

„Azután nézem a valóságon túli zöldben állólépő asszonyok gyönyörű ütemekkel képre rakott hármását, ruháik ünnepi ragyogásában, arcukat titokká nemesítő vagy szomorító fekete kendőikben, és meglátom a kép pasztelljei közül kimeredő hófehér kezét, mely üdvözlő vagy ellökni igyekszik magától – és itt is összeszorul a szívem.” Az élmény azóta is tart. És bennem a küzdelem.

Nem az-e Fürjesi Csaba nagy és hosszúnak ígérkező kísérlete, hogy a valóságnak hihető (kép)tér végtelenítésével (a tájnélküliség, vagy másként megközelítve, egyetemesített üresség felé közeli-téssel) az időt tegye számunkra megfoghatóvá? Az idő megfogásának kísérlete a szubjektum tűnékeny-könnyű lepkehálójával persze, csak egy gyerek számára lehet komolyan veendő feladat. Egy művész számára viszont akár élete, munkássága tétjévé, értelmévé válhat. Ezzel még nem azt mondtam, hogy a művész gyerek, hanem hogy a lehetetlen, tehát a létezés megragadásának kísérlete alapvető, majdhogynem morális kötelezettsége egy alkotónak.

A létezés könnyű, ironizál Kundera annak a bájával, s a mondatban benne foglaltatik, hogy azon, aki nehezét emel fel, mondjuk, a létezés, nem szabad, hogy meglátszódjék a mozdulatba belevitt erőfeszítés.

Én Fürjesi valamennyi képében föltalálom ezt az iróniát, amely könnyedséget ad a munkáknak, esendőséget az azokon ábrázolt alakoknak, lényeknek, s bármilyen különös, a szeretet érzését teremti meg ebben a sokszor halálérzetekkel kacérkodó világban. És érzem mögötte a ropant súlyokat, a megroppanás fenyegetését, a játékosságon túli el- és leszámolásokat. Nekem az is szerethető ebben a festőben, hogy akarja, ahogy akarja az embert megint, akár darabjaiból össze(vissza)rakni, hogy ki ne vesszen a világunkból; mutatja szenvedő, közepkoros kicsavartságában, felmutatja reneszánsz ruharagyogásában, maszkban és maszk nélküli meztelenségében, gőgjében és esendőségében, és bár ezek az emberi alakok mind kisebbek és kisebbek lesznek az őket szinte elnyelni készülő tájakban, képtereken, ha egyre bizonytalanabbul, tanácstalanabbul is néznek egymás felé, vagy már nem néznek egymásra, majd csak elnéznek egymás mellett, akár Csehov asztalának szenvedő hősei, mégis találkoznak, mégis léteznek, mégis találkozunk velük, létezésük tehát mégis a mi létezésünk is egyben. Lehetne eltűnődni azon, hogy festőnk

inkább expresszionista-e, vagy a szürrealisták közül is az onirista ágot kultiválja jobban, lehetne megfaggatni álom és ébrenlét, valóság és képzelet határeseteit és határsértéseit a munkáin, s ezt meg is kell tegyék erre képes szakemberek.

E helyett nekem a két legfrissebb munkája villan az eszembe, a további bölcsekedések helyén – a műterem faláról. Egy halottszürke-fehér férfiarcot látok az egyiken, profilban dereng elő ismeretlen háttéréből, és távolabb, talán, egy benzinkút elmosódott fényeit. Körülötte, előtte, mögötte, fölötte, benne, minden sötét. És sötét. Azután a másik friss kép, az is sötét, alig színekből és alig vonalakból, az öregedő Barcsayra emlékeztető komorságú, fénybeeséses, nagyszerű munka. A magány készülődését éreztem meg ott, ezeken a festményeken, de már nem a festett lényekét – a művészt. Ami nem baj, mert egyfajta érettséget is jelent. Az idáig vezető stációk a kötetben pontosan és értelmeződve rögzültek, a tapasztalat a művészi agyban és lélekben elkészült, beégett. A kérdés pedig vagy elhangzott már, vagy csak nagyon kevés szükségeltetik ahhoz, hogy elhangozzék.

Zalán Tibor

Time and Butterfly Net

If we suppose that all artworks are open and direct inquiries about existence,—and we have every reason to do so—then we have to state that the existence and the value consolidated in time of all artworks inhere in the question which they are able to ask about the given time, thus its own time. The various consequences resulting from this statement point towards the immanent world of the artwork, of the process of creation, and so lead us (astray) to the ground of statements and guesses.

One of these statements could be that the artist wants something with his work, something more than just creation—since *au fond* the greatest and most unquestionable will is that he creates a new entity for the world, which has to face this new entity, or turn a cold shoulder to it, or destroy it, as many attempted to do so in the course of history.

The play—just to introduce a 20th century term in our discussion—is centered around the notion that the artwork is cast into the world. Strangely enough, when I first encountered the paintings of Csaba Fürjesi in connection with the Salgótarján Biennial, the question immediately came into my head: what does this man want? Then I wrote down my experience as follows: “I look at the trio of

women placed in beautiful rhythms, standing and stepping in the green beyond reality, in the festive glory of their dresses, in their black coverchiefs saddening their faces or refining them into a secret, and I see the hand white as snow, glaring out of the pastels of the painting, welcoming me or pushing me away, and then my heart jumps.” This experience endures, and the struggle within me as well. Isn’t it the great and apparently long experiment of Csaba Fürjesi to make time tangible for us through the continuation of the believably real (visual) space (being devoid of landscape, and approaching universalized emptiness)? Nevertheless, the attempt to grasp time with the transient and weightless butterfly net of the subject can be taken seriously only by a child. But for an artist it can become the most important thing in his life, putting all his works at stake. By that I am not saying that the artist is a child, but that the impossible, thus the experiment for grasping being is the primary, almost moral obligation of an artist. The lightness of being, says Kundera ironically and with charm—and in this it is inherent that those who lift something heavy, say being, should not show the effort put into the movement. I discover this irony in all the

paintings of Fürjesi, which gives gracefulness to his works, frailty to his figures or beings; and strangely enough, he creates a feeling of love in this world often coquetting with the sensations of death. And I sense the terrible weights in the background, the threat of collapsing, the reckonings beyond playfulness.

Another thing that I like in Fürjesi is that he wants, the way he wants to put *man* together again, even from small parts, not to let *man* die out from our world. He shows *man* in his suffering, in his middle-age contortedness; he depicts *man* in his Renaissance dress-glamour, in a mask and in his nakedness without a mask, in his arrogance and fallibility. And though these human figures become smaller and smaller in the landscapes and visual spaces ready to swallow them, and they might look at each other more and more confused and puzzled—or not look at each other at all, or look away like the anguished characters at Chekhov's table—, they still meet each other, they exist after all, and we meet them, and so, their being is our being as well.

One could ponder over the question whether Fürjesi is an expressionist or rather a surrealist painter cultivating the *oniric* line. One could

examine the border cases and trespasses of dream and wakefulness, reality and imagination in his works, and the experts of this field should do so.

Instead of further philosophizing, I would rather speak about two recent paintings of Fürjesi.

In one of them I see the deadly grey face of a man. The profile emerges softly out of its unknown background. And in the distance there are dim lights, possibly of a gas station. Around, in front of, behind, above, inside the man everything is dark. And dark. The other new painting is dark as well. It hardly has colors and lines. This excellent work reminds me of the aging Barcsay with its somberness and its way of handling light. I sense the preparation for loneliness in these works, but not of the depicted characters, rather of the artist. And that is no problem because it means a certain kind of maturity. The stations of the road up to here are documented in the album accurately and with definition. The experience was completed and branded in the artist's brain and soul. And the question has either already been said or only a little time is needed for it to be said.

Tibor Zalán

Zeit und Schmetterlingsnetz

Wenn wir voraussetzen, dass jedes Kunstwerk eine offene und direkte Frage nach der Existenz ist, – und das zu denken, haben wir einen guten Grund –, dann können wir behaupten, dass das Sein und die in der Zeit festgelegten Werte jener Kunstwerke in derjenigen Frage aufzufinden sind, die auf die gegebene Zeit, also auf ihr eigenes Zeitalter gerichtet werden kann.

Die verschiedenen Konsequenzen dieser Aussage zeigen schon in die Richtung der immanenten Welt des Schaffungsprozesses, so können wir uns leicht – teilweise auf das Feld der Behauptungen, teilweise auf das der Vermutungen –, (irre)föhren lassen.

Eine solche Aussage wäre, dass der Künstler mit seinem Kunstwerk etwas will. Darüber hinaus natürlich dass er es zustande bringt, da der größte und berufsloseste Wille derjenige ist, dass er eine neue Entität für die Welt schafft. Und die wiederum muss sich damit konfrontieren, oder ihr den Rücken drehen, oder – und dafür gab es auch Zeitalter und Versuche – sie vernichten.

Unser Spiel dreht sich also – mit einem typischen Ausdruck aus dem 20. Jahrhundert – um das in die Welt gesetzte Kunstwerk.

Als ich an einer Biennale in Salgótarján das erste Mal ein Bild von Csaba Fürjesi sah, stellte

ich mir besonderer Weise sofort die Frage: Was will dieser Mensch? Damals schrieb ich über dieses Erlebnis Folgendes: „Ich schaue die mit wunderbaren Takten auf das Bild gesetzte Dreier der in unwahrscheinlich Grünem stehenden und schreitenden Frauen, den festlichen Glanz ihrer Kleider, die schwarzen Kopftücher, die ihre Gesichter geheimnisvoll und traurig erscheinen lassen, und ich sehe auf einmal die aus den Pastellfarben des Bildes hinausstarrende weiße Hand, die begrüßen will, oder mich wegstoßen – und das schnürt mir das Herz zusammen.“ Dieses Erlebnis dauert bis heute. Und auch der Kampf in meinem Inneren.

Vielleicht ist es das große und lang anhaltende Experiment von Fürjesi, dass er den wahrhaftig scheinenden Bild(raum) endlos (er nähert sich dabei der Landschaftslosigkeit, anders gesagt, der universellen Leere an), und uns die Zeit dabei fühl-, und begreifbar macht?

Das Experiment der Ergreifung der Zeit – mit dem flüchtigen und leichten Schmetterlingsnetz des Subjektes – kann natürlich nur von einem Kind ernst genommen werden. Für einen Künstler aber kann es gar der Sinn, der Einsatz seines Lebens und seines Werkes sein. Damit will ich keineswegs behaupten, dass der Künstler ein Kind wäre, sondern dass das Experiment, das

unser Dasein, unsere Existenz zu erfassen versucht, beinahe moralische Pflicht der Künstler ist. Kundera ironisiert mit der „Leichtigkeit des Seins“, und in seinem Satz ist inbegriffen, dass wenn jemand ein großes Gewicht aufhebt, zum Beispiel das Sein, darf er die Anstrengung, die Mühe an seinen Bewegungen nicht bemerken lassen. Diese Ironie finde ich in allen Bildern von Fürjesi, sie gibt den Arbeiten eine Leichtigkeit, eine Ungezwungenheit, den dargestellten Figuren und Kreaturen eine Gebrechlichkeit, und – sollte es auch komisch erscheinen – sie lässt Liebe in diese, oft mit Todesgefühlen kokettierende Welt einfließen. Und ich fühle dahinter das riesige Gewicht, die Bedrohung des Zusammenbruches, die Ver- und Abrechnungen jenseits des Spiels. Liebenswert finde ich auch, dass dieser Maler den Menschen will, auch wenn er ihn aus kleinen Stücken zusammensetzen muss. Er will den Menschen, und kann nicht zulassen, dass er aus unserer Welt verschwindet. Er zeigt ihn in leidender, mittelalterlicher Ausdrehung, im prächtigen Kleiderglanz der Renaissance, in Maske und nackt, ohne Maske, in seiner Hochmut und in seiner Hinfälligkeit, und zwar werden diese Menschenfiguren immer kleiner und kleiner in der sie beinahe verschlingenden Landschaft, auf dem Bildraum, zwar schauen sie immer unsicherer und ratloser aufeinander, oder sie schauen auch gar nicht mehr aufeinander, sondern aneinander vorbei, wie die leidenden Helden von Tschechows Tisch, sie treffen

sich dennoch, sie existieren dennoch, und wir treffen sie auch, ihre Existenz ist daher auch gleichzeitig die unsere.

Man könnte darüber nachdenken, ob unser Maler eher ein Expressionist ist, oder den onirischen Zweig des Surrealismus kultiviert, man könnte an seinen Arbeiten die Grenzfälle und Grenzverletzungen von Traum und Wachsein, von Wahrheit und Phantasie erforschen, und die Experten müssen dies auch tun.

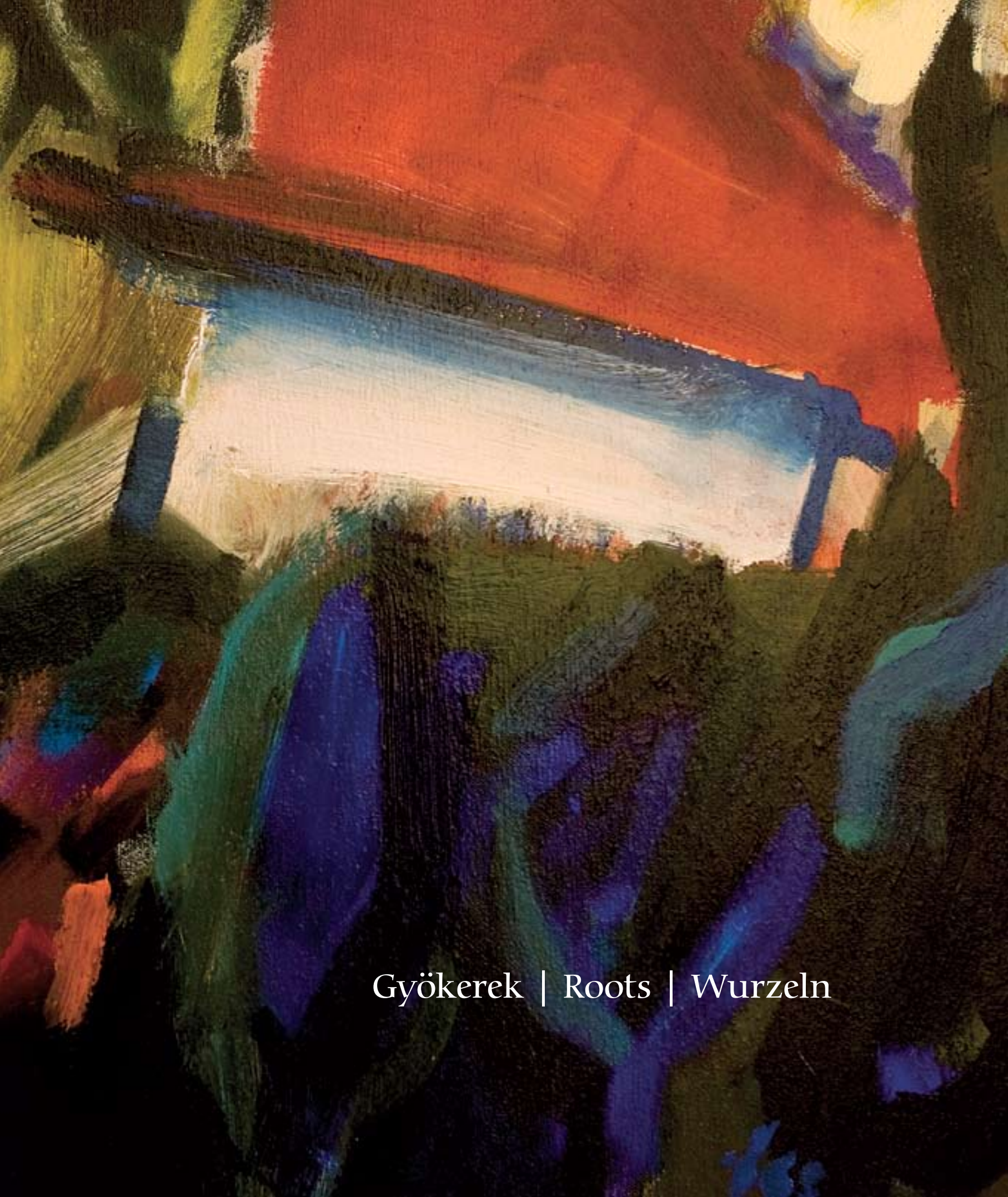
Stattdessen fallen mir seine zwei neuesten Arbeiten ein, auf dem Platz des weiteren Philosophierens, von der Wand des Ateliers. Auf dem ersten sehe ich ein totgraues-weißes Männergesicht, sein Profil dämmert aus dem unbekannten Hintergrund auf, und weiter hinten die verschwommenen Lichter einer Tankstelle. Um ihn, vor ihm, hinter ihm, in ihm ist alles dunkel. Und dunkel.

Dann das andere neue Bild, dies ist auch dunkel, es besteht aus Kaum-Farben und Kaum-Linien, eine lichteinfangende, großartige Arbeit, deren Düsterteit den alternden Barcsay hervorruft. Ich empfand an diesen Bildern die Vorbereitung der Einsamkeit, aber nicht die der gemalten Figuren, sondern die des Künstlers. Was keineswegs ein Problem ist, weil es auch eine Art Reife bedeutet. Die bis hierher führenden Stationen sind im Band genau und interpretiert festgelegt, die Erfahrung hat sich in das Hirn des Künstlers eingebrannt. Und die Frage wurde schon gestellt oder wird bald gestellt werden.

Tibor Zalán

Önarckép | *Self-portrait* | Selbstportrait, 1992
29 × 21 cm, toll, tus | pen, ink | Feder, Tusche

Gyökerek | Roots | Wurzeln

A romantikus elv, avagy a kromatikus fantázia

A színérzék, a kolorizmus a festői képességek szempontjából ugyanúgy categoricus imperativus, mint a zenében az abszolút hallás. Fürjesi Csaba festészetének egyik elsősorban kiemelésre érdemes erénye – amely már korai képeinek mindegyikén megjelenik – a proportio, a ritmus, a kontraszt jó érzékű megválasztása és ezt felhasználva egy személyes hangú természetpoézishez fogható látványalakítás.

A képeken túlnyomórészt a mozgékony és érzelemdús festésmód öröme uralkodik el. Mindenütt virágzik a variációs hajlam, mintha minden a vágyakozó hangú, kicsit melankolikus alaptémából származna. Mégis olyan képi világ tárul fel, amelyben ismeretlen a hűvös, szürke és szorongó hatást keltő jegy, hiszen – ha nem is mindig a kép egészén, de legalább részleteiben mindig felkerülnek a derűsebb tónusok. További élményforrás rejlik a „fényeffektusok” kezelésében, mely hatására minden kaméleon módjára váltja a színét.

Egy-egy kép vagy képrészlet erejéig az időt felfüggesztve – feladva saját korunk képzőművészeti vívmányait – olyan különös hatást vált ki, mintha elmúlt idők forrásaiból merítene.

A német expresszionisták, a francia fauves-ok vagy a nagybányai „neósok” műhelyének sok jellegzetes, egyéni fortélyát csillogtatja meg.

Technikai értelemben elsősorban mégiscsak magának a festésnek és a kompozícióépítésnek az öröme hatja át a műveket. Egy óhajtott álomvilágot idéz fel, amelyet nem lehetne poétikusabb színekkel és formákkal elővarázsolni, mint így. A korai képek, bár tartalmilag alig nevezhetők komplikáltaknak, mégsem hiányzik belőlük a franciás humor, az alföldi melankólia vagy a komoly érzelmeket előcsalogató előadásmód. Nem is szólva a harmonikus komponálás meghatározó szerepéről, amelynek köszönhetően a képeken semmi sem esetleges. Jól megfigyelhető a *Fények* vagy a *Tanya* című művekben, hogy minden a klasszikus periodizálás értelmében épül, és nagyban is, kicsiben is megleti a színek és formák tagolásának egyensúlyát. *Balatonkenese* című képe gondtalan felolvadást kelt a külső világ szépségeiben és ringatózó gyönyörködés az érzéki örömekben. Hozzájuk a formálás biztonsága és természetes logikája társul. Kompozíciójának szuverén élete van és olyan emocionális hatása, amely valóban ritkaság. Hasonlóképpen a *Tanya* című kép sugárzóan egységes, érdekes „al fresco” technikája, széles ecsetkezeléssel, a rétegek egymásra építésével, ami persze nagyon is aprólékosan kidolgozott részleteket feltételez, s korántsem az elnagyoltság következménye.

Festői alkotóerejének spontán, keresetlenül őszinte, sőt olykor eruptív jellege (például *Vörös fák*) a ciklus csaknem valamennyi darabján megfigyelhető. A képek romantikus költői kedélyvilága közvetlenül és leplezetlenül oldódik fantáziává, melynek kifejezési eszközeit a pillanat sugallja. Csokrában olyan virágok nyílnak, melyek megfoghatatlan aurát teremtenek maguk körül és sejtelmes-szuggesztív hatást gyakorolnak az emberre.

A levegő nem színtelen, nem is teljesen átlátszó, hanem igenis valóságos test, s a spektrum valamennyi kékjében pompázik, a fának pedig nemcsak a vázát mutatja meg, hanem kemény és sötét tónusait is. Képeinek erős illatú esszenciája a valóságot bár poetikus köntösben, mégis hamisítatlan érvénnyel ragadja magához, feltárva előttünk a „valeur”-nek nevezett bűvös világ szenzualizmusát.

Pallag Márta

Romantic Principle or Chromatic Fantasy

17

Color sense and colorism are categorical imperatives in terms of painterly abilities just as absolute pitch is in music. One of the prominent virtues of Csaba Fürjesi's art—which can already be seen in his early paintings—is the sensible choice of proportion, rhythm and contrast and, by applying that virtue, the formation of vision which is similar to a personal nature poetry.

His paintings are mostly dominated by the joy of an active and emotionally rich painting method.

A tendency to variations blossoms everywhere, as if everything rose from a yearning,

a somewhat melancholic basic theme. Still, a pictorial world reveals itself which knows no cold and grey features causing distress, because there are always merrier tones—even if not in the entire painting, but at least in its details. A further source of experience is inherent in the handling of “light effects”, which makes everything change its colors, like a chameleon.

In a few pictures or details of pictures, by suspending time and abandoning the artistic achievements of our own time, Fürjesi evokes a strange effect as if drawing from the sources of past times. He shows many characteristic,

unique artifices of the German expressionists, the French Fauves and the Neos of Nagybánya. Technically his paintings are penetrated first of all with the joy of painting itself and of composition development. He calls forth a desired dream world which could not be conjured with more poetic colors and forms than these. The early paintings—though content-wise they could hardly be called complicated—do not lack the French humor, the melancholy of the Hungarian Plain, or the means of delivery drawing forth serious emotions. Not to mention the determinant role of harmonic composing, which is responsible for nothing being accidental in the paintings. One may notice in the works titled *Lights* and *Farm* that everything is built by classical periodization, and one finds the balance of the breakdown of colors and forms in big and small. His painting titled *Balatonkenese* arouses a carefree dissolving in the beauties of the outer world and is a rocking delectation in sensuous pleasures. They are blended with the assurance and natural logic of forming. The composition has a sovereign life and such an emotional

effect that is truly rare. Similarly, the painting titled *Farm* has a brilliantly uniform, interesting “al fresco” technique, with broad brushwork, with layers being built on each other, which of course supposes very detailed part elements, and surely is not the result of roughness. The spontaneous, naturally honest and sometimes even eruptive character of his pictorial creative power (for instance in *Red Trees*) can be seen in almost all pieces of the period. The romantic, poetic spirit of the paintings dissolves directly and candidly into fantasy, the vocabulary of which is inspired by the moment. In his bouquet flowers bloom that create an indefinable aura around themselves and have a mysterious-suggestive effect on man.

The air is not uncolored, not even absolutely transparent, but rather a true body, blazing in all the blues of the spectrum. He depicts not only the frame of the trees, but their hard and dark tones as well. The strong-scented essence of his paintings grips reality, though in a poetic manner, still with sheer force, revealing the sensualism of the magic world called “valeur”.

Márta Pallag

Kék táj | *Blue Landscape* | Blaue Landschaft, 1999
160 × 95 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Garden Party, 1999

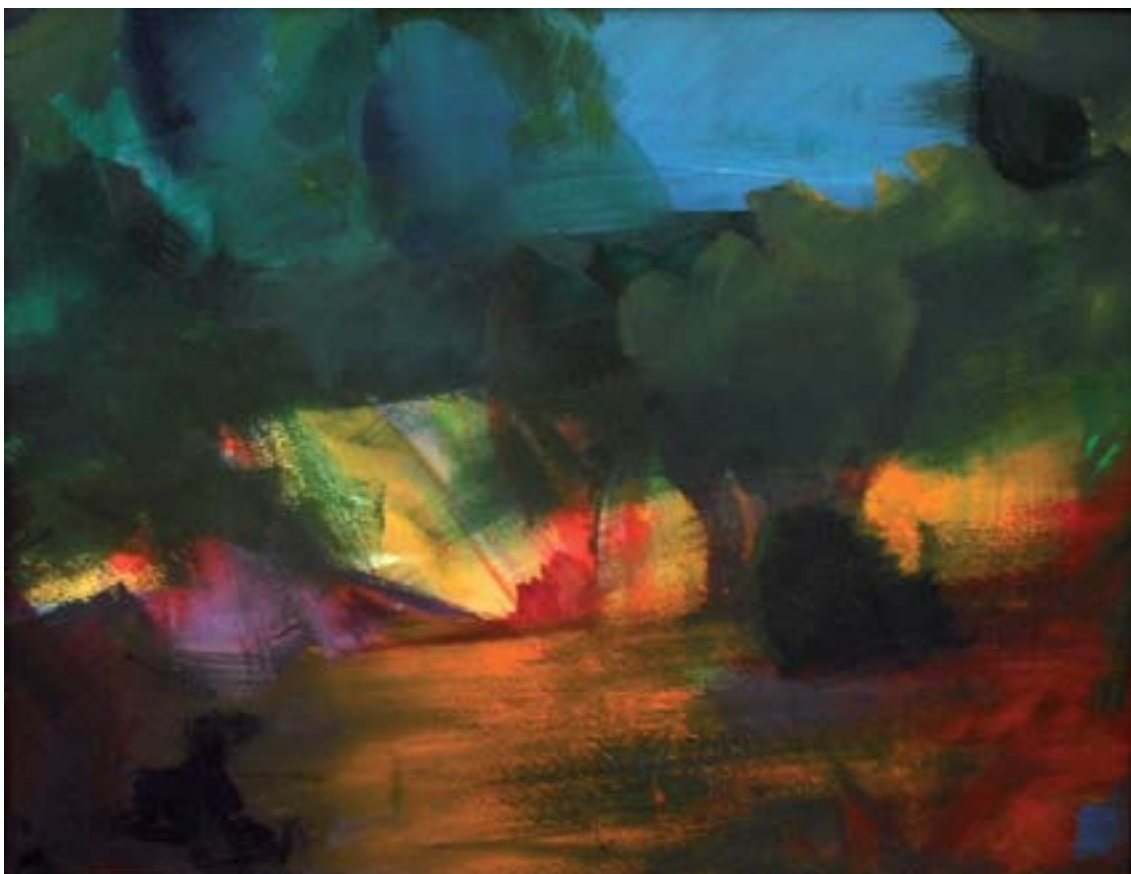
175 × 125 cm, akril, olaj, fa | acrylic, oil, wood | Akryl, Öl, Holz

Tanya | *Farm* | Bauernhof, 2000
50 × 70 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Balatonkenese | *Balatonkenese* | Balatonkenese, 2000
90 × 120 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Fények | *Lights* | Lichten, 1990
40 × 50 cm, akril, karton | acrylic, card | Akryl, Karton

Vörös fák | *Red Trees* | Rote Bäume, 2000
40 × 50 cm, olaj, akril, fa | oil, acrylic, wood | Öl, Akryl, Holz

Tavaszi halmok | *Spring Mounds* | Frühlingshaufen, 1997
65 × 95 cm, akril, karton | acrylic, card | Akryl, Karton

Hazafelé | *On the Way Home* | Auf dem Nachhauseweg, 1998
 40 × 50 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Tanya Holdfényben | *Farm in the Moonlight* | Bauernhof im Mondlicht, 2000
30 × 40 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

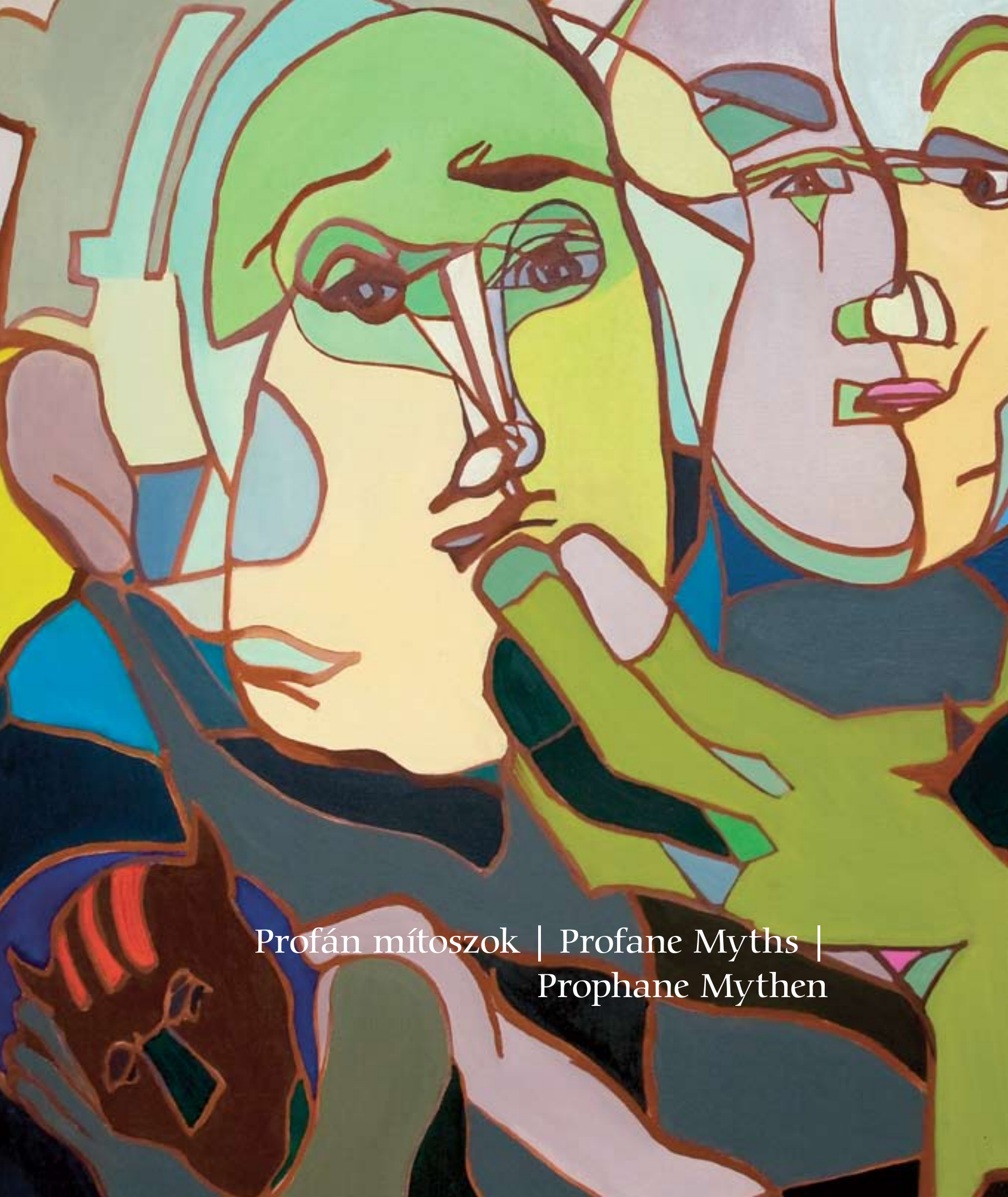
Enteriör székkal | *Interior with a Chair* | Enterieur mit Stuhl, 2001
100 × 120 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Múlandó gyász | *Vanishing Mourning* | Schwindende Trauer, 1999
75 × 110 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Ceredi gesztus | *Gesture from Cered* | Eine Geste aus Cered, 2003
75 × 120 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Profán mítoszok | Profane Myths |
Prophane Mythen

Műteremben

Beszélgetők: Földi Péter és Fürjesi Csaba

Földi Péter: Látom a műtermedet, meg ezt az anyagot, amit most ide kiraktunk, az ember mindig azt tapasztalja, illetve azt érzi, hogy a képek először hangulatukkal, a jelenlétükkel hatnak és nem a részleteikkel.

Tehát az egésznek van egy olyan kisugárzása, egy olyan jelenvalósága, vagy ha úgy tetszik egy aurája, ami létrehoz egy hangulatot. Ha ezt a hangulatot veszed alapul, akkor te magadban hol gyökereztetnéd ennek a lényegét, mert bennem nyilvánvalóan egy csomó dolgot létrehozott.

Milyen érzelmi előképe volt ennek, vagy mi volt a valóságélménye?

Fürjesi Csaba: Nagy pontossággal nem tudok beszámolni konkrétumokról. Persze vannak meg voltak is olyan helyzetek, események az életemben, amire visszaemlékezve, felidézve annak hangulatát, az olyan erősen érintett, hogy aztán kifejezést kért magának és képpé lett.

Van olyan, hogy bennem van, valahol a térben, lebeg egy kép, de lehet, hogy annak csak valamilyen előérzete. Ennek van ereje, nagyon beindít és, ebből a szempontból én szeretem azt követni. De számomra a kiindulásnál és a kész állapotnál is fontos egy mű hangulata.

FP: Ebben az az érdekes, nekem ezek a munkák képi nyelven megidézett jelenések, vagy, ha úgy

tetszik, olyan emléktöredékeknek az asszociatív együttmozgása, amelyek arról szólnak, hogy ezek az emlékdarabkák egyszer csak a képi nyelv szerveződésének a törvényeit figyelembe véve üzenetté szervezik magukat.

Nagyon feszes kompozíciókba, de mégis lírai hangulattal átítatva, amitől az egésznek van olyan emlékező, kicsit nosztalgikus, de nagyon valóságélményekre visszautaló jelentéstartalma.

FCs: Azért ha ebből a szempontból nézzük, akkor az, hogy a nagyszüleim vidéken éltek, az fontos. Ott egy olyan élménykör hatott rám, ott találkoztam folyamatosan egy világgal, amiről csak hangulati benyomások maradtak.

A természetről, a szokásokról, az állatokról, a vidéki életéről. Érdekes dolgok voltak ezek, akkori fejjel, kisiskolás–iskolás korban. Tehát az biztos, hogy az a misztikum, amit egy olyan szervezet akkor felfog, mert nem éri még fel, hanem inkább óáltala valami legendát szó körülötte.

FP: Ez jó. Ez a misztérium meg misztikum inkább a természet misztériuma, aminél az ember, állat, fa, fű, virág olyan kohézióba kerül, ami miatt az ember az élet szerves egységére próbál visszakeresni. Nyilvánvalóan ebben nem csak gyönyörteli élmények vannak, sokkal inkább drámai pillanatok. Van ebben egy csomó olyan keservesség, aztán ha az ember jobban

megnézi minden látszólagos kedveskedő vagy annak tűnő figuráival, egyszer csak észreveszi, hogy iszonyatosan mély drámában gyökerezik. Végeredményében ez egy ciklus. Ennek volt előzménye és nyilvánvalóan van egy következménye. Azt láttam, hogy nagyon felszabadultan, nagyon tiszta gesztusrendszerrel és nagyon energikus színvilággal festesz absztrakt képeket is. Szinte látszik ez a mámorító felszabadultság, ahogy az anyagban tobzódva megtalálod azokat a gesztusokat, amik átvisznek téged a teremtetten jel és a teremtető jel pillanatán és azt megörökítve.

Ezek konkrétabb jelzések, konkrétabb figurák, nagyon expresszív gesztusokkal. A technológiára is kíváncsi vagyok, és láttam azokból a tusrajzaidból amiket mutattál.

Hogyan kapcsolódik az a fajta grafikai nyelv és ez a festői megfogalmazásmód?

FCs: A rajzok beszűrődnek valamilyen dimenzióból. A felszabadító erejük talán az, hogy egy darab papír meg a tus elég hozzá. Ha a környezeti hatás ki van zárva, akkor nem gátol semmi. Ezeknek van egy borzasztóan nagy intimsége, valahogy mintha az ember önvallana. Serceg a papír az ecsettel, rosttollal, a rajzok meg bomlanak.

FP: ezek hozzák felszínre azokat a tartalmakat, melyek képpé válnak.

FCs: Így van. Nagyon sokszor ezek a tusrajzok a vázlat vázlatai, de van, amikor egészen készek, olyan érzelmi többletük van, hogy nemcsak hogy egyszerű vázlatok, hanem megindítanak arra, hogy átgondoljam, ezt továbbfejlesszem őket.

FP: Az érdekes, hogy ezekben a tusrajzokban én azt láttam, hogy az egyik rajz tematikája továbbíródott a következőben, mintha tulajdonképpen egy folyamatot írnának, vagy jelenítenének meg az időben.

FCs: Valószínűleg azért egy ciklus, mert ezek feltáródnak, vagy előrajzolódnak az emberből, vagy ha nem is rajzolódnak ki teljesen, nincs bennük lezártág, és nem is mindegyik szolgálja ezt a motívumkört.

FP: Most a rajzról beszélsz vagy a képről?

FCs: A rajzról.

FP: Értem.

FCs: Azt szolgálja a rajz, hogy motívumrendszerét felhasználva kép varázsolódjon vagy festődjön belőlük. De inkább azt mondom, amit mondtál, hogy eléggé strukturáltak úgy, hogy az intimitások is meg tudnak jelenni bennük eléggé feszesen.

FP: Bocs, hogy megint agresszorkodok itt, arról van szó, hogy nekem időnként átjön a grafika nyelve, mert amikor ez már festve van, akkor is megidéző egyfajta grafikai kötődést. Ugyanakkor az egész képnek van egy bizonyos fajta dekorativitása, amit nem rossz értelemben mondok, hanem azt a dekorativitást, amit a szín képvisel, a forma képvisel, amit a jelnyelv képvisel. Tulajdonképpen valami furcsa, nagyon nosztalgikus, nagyon varázslatos, de időközben nagyon időszerű élményanyaggal a varázs fokozódik, s közben meg ott van mögötte a költői átszellemültség. Akkor ehhez jönnek még azok az eszközrendszerbeli szándékok, amik képi kompozíciókká, nagyon feszes képi kompozíciókká alakítják az egész gondolatkört.

Ebben rajzolódnak nekem ki néha bizonyos grafikus elemek, arcok, felületek.

FCs: Van olyan, amikor a keletkezés okaitól elszakadva még maga a kép kér a készítése közben grafikus elemeket.

FP: Engem az izgat még, hogy ez most egy tudatos, szándékos vagy egyszerűen a Rajz vezérelte?

FCs: Ez tudatos. A rajz az egy olyan energialöket, ami elvisz, beindít. Van, amikor túlnyomórésztében támaszkodok rá, van, amikor csak ürügy. Például a *Hazatérés* című képnél, ez a rész a macskával egy utólagos dolog. Úgy éreztem, hogy ennek itt meg kell jelennie, és ilyen koloritban. Abban a kommunikációban, ami zajlik köztem és a festmény között a munka során, vannak döntések, olyan átlépések, ami miatt elmarad az eredeti kiindulás és átlépünk más mezőbe. Sokszor festés közben is papírra vetek valami gondolatot.

FP: Pontosan itt van megint egy dolog, hogy ezeknek a képeknek nagyon mély gondolatiságuk van. Tehát az expresszív megjelenítésük mellett, úgy gondolom, hogy komoly gondolati tartalmuk van, ami az előadásmódban időnként felfokozottan vagy kicsit narratívan jelenik meg. Van egy olyan része is, ami a dekorativitás felé megy el, de ez a dekorativitás inkább a jelképzésnek a tisztulását jelenti az én megfigyelésomban, mint a *Prófétánál*, vagy az *Ugrás a napból*...

A magyar művészetben, magyar művészettörténetben, festészetben találsz olyan fogódzópontot, olyan kapcsolódási lehetőséget, amilyen tendenciához magadat kötni tudnád?

FCs: vannak általam nagyra tartott alkotók.

Most ebben a motívumkörben, amiből ezek a munkáim táplálkoznak, azzal valószínűleg nem találkozom sok helyen. És ebből a szempontból érzésem szerint engem ez erősít, mert ez egy bejárható terület, és ha ez én vagyok, akkor ez engem jár be, ez egy önismeretet ad.

FP: Ez percig nem kétségbe vonható hogy ez itt te vagy. Én itt arra gondolok, a művészettörténelemben a lépcsőfokok műről műre és művésztől művészre is alakulnak. Nekem például nagyon fontos volt Kondornak az a fajta erkölcsi tartása, amit a műveivel képviselt. Mondhatnám, nagyon fontos volt nekem Tóth Menyhért formavilága is.

Nekem néha hol a szálkasság, hol a vonalvezetésednek ez a fajta célirányossága, de különösen ott, amikor nagyon céltudatosan tartalmakat akarsz megjeleníteni, akkor, ha úgy tetszik, ez a gondolati művészet nem pusztán az expressziónak az öncélú kifejezése, hanem egy felelősségteljes világlátás. Tehát tulajdonképpen arra készteted a nézőt, hogy gondolatiságot és üzeneteket fejtsen fel a képek kapcsán, de közben saját magát is helyre tegye.

FCs: Mondhatok még nevet, például Vajda Lajos. Nagyon sok előképem van, ahol azt éreztem, hogy keletkezik úgy egy kép, ami a szellemiségét tekintve nem befejezett alkotás. Hanem szükség van ahhoz, hogy a nézőnek, vagy befogadónak magasabb szintű hozzájárulása az élményben, mert ezek a dolgok azért többet kérdeznek, mint állítanak. Nagyon szeretem azt, ha nem csupán a retinán alakul ki az élmény,

hanem azon túl van maradandósága, mint a jó bornak, ami hosszan lecseng.

FP: Ez a felismerésnek az a katarzisa, amikor megszólít a kép.

FCs: De ez az első pillanatban kell legyen, ami bevon, vagy beszippant engem.

FP: Nagyon szívesen rákérdeznék a konkrét tematikára, mert úgy gondolom, hogy az ember időnként tartalmakat fest, nem irodalmi tartalmakat, de amiről most beszéltél, engem az megfogott, hogy ebben és majdnem minden képben amire ránézek, működik egy módszer; mennyire tudatos, hogy ezek a képek milyen színekben formálódnak meg?

FCs: Az elején van elképzelésem mindig, és akkor azt az elképzelést egy pontnál a kép cseréli fel, és kéri a befejezést. Ez munka közben jön. Például ebből a szempontból a *Hazatérés* című képben nem lehetett volna bármelyik típusú megoldást alkalmazni.

FP: Értem én ezt, de oldottabban is odatehetted volna ezt a macskát, ehelyett nagyon zártan és keményen fogalmazottan jelent meg. Nyilvánvalóan ennek a képi struktúrának a részeként ez kívántatott. Ez azért érdekes, mert a legújabb képeidnél a körvonalak eltűntek, puhábban kerülnek a térbe a figurák, a térnek sokkal nagyobb szerepe van, ha úgy tetszik, perspektivikus tér jelenik meg, kicsit transzcendentális elemekkel.

FCs: Ezek nem konkrét terek, hanem képi terek, se idő nincsen bennük, idő és kulturális utalások. Nem következtethető belőle, hogy földrajzi közösségben hol játszódnak, hanem egy szellemi környezetet képeznek.

FP: Tér-idő egységben megfogalmazottak.

FCs: Ez a rendszer egy bizonyos történészerűen lebeg valahol, hűen ahhoz, ahogy inspirálódik ez bennem, mert nem köthető konkrét előképekhez, hogy abból tudni lehessen konkrét időt, teret.

FP: Nagyon izgat a *Könyörgő Gyilkos*nak a története; konkrétan honnét jött az ötlet?

FCs: Először volt egy képi ötletem, amelyik vizualitásán túl megjelenít egy emberi gesztust is. Ennek a motívumnak van egy terhe és egy megoldása is. Kérdés, a néző vállalja-e a feladatát a megoldásnak.

FP: Nem csak ennek a képnek, de a többinek is bizonyos kritikai tartalmát, vonatkozását vagy legalábbis olyan szándékát érzem, ami az emberért szól. Elég beszédeselek a címek: *Káröröm*, *Védelmeső, Titoklopók, Gyámolító*.

Te hogyan érzed ezeknek a képeknek a helyét, te milyen szándékot gondoltál mögöttük?

FCs: Nem feltétlenül akartam felhívni azt a figyelmet, ami a társadalmi látásmódot eredményezi.

FP: Hát nem ez a világ? Naponta mindenki könyörög, közben nyugodtan ekkora késekkel rohangál. Nyisd ki a tévét.

FCs: Nekem ez nem tudatos, hogy ezzel üzennék. Az biztos, hogy némely probléma megérint. Ha belegondolok, hogy megérint, érzelmileg utána egyensúlyba kell kerüljek előlött, akkor sem ez a dolog indít arra, hogy utána kép legyen belőle, kétméteres vászon. Engem nagyon érdekel egy kép, egy képi felület, egy kép megjelenítése, és az abban való gondolkodás. Nem társadalmi kritikai él, ami

dominál, mikor ezeket festem, hanem van egy motoszkáló, vibráló erő, amely kivetül a rajzokba, festményekbe. Az egy másik kérdés, hogy mikor verbalizálódik a címe. Abba már beleszól, hogy hol is élünk.

FP: Én nem is a társadalomkritikát, hanem egy nagyon mély együttérzést érzek azok iránt a szituációk, helyzetek iránt, amibe adott esetben egy embertársunk került.

FCs: Így utólag nézve a képeket igaz, a kívülről való szemlélés. De amikor alkotok, az jár a fejemben, hogy szervesüljenek a motívumok a képbe. Magamat ebből a szempontból így nézve nem feltétlenül célolok, hogy mindig és mindenáron mondjon valamit az ember, mert

ha jó a dolog és az összeáll, akkor a többletüzenete automatikusan jön és elmondja, amit kell. Persze ezt nem mindig és nem mindenkinek mondja el.

FP: De azzal, hogy megjelenítesz valamit, azzal egyben ki is mondasz valamit. Csak a festészet maga az ember is megunná, de ha annak a segítségével fel tudom tární, nem a világnak, hanem magamnak azokat a dolgokat, ami problémaként vagy élethelyzetként láthatóvá válik, akkor ez nekem segít életben maradni.

FCs: Ez nagyon fontos. A mindennapi életünkben olyan típusú dolgok kívánnak tőlünk viszonyulást, amelyek feltárása alkotó életünknek a szellemi kalandja.

In the Studio

Péter Földi talks to Csaba Fürjesi

Péter Földi: Looking at your studio and your works put out here, I feel that the paintings first make an effect on you by their moods, their presence and not by their details.

So they have a presence, an aura which creates a mood. If you take this mood as a basis, then where would you find the root of its essence in yourself? Because it evidently did create several things in me.

What kind of emotional precedent did they have? Or, what was the reality, experience behind them?

Csaba Fürjesi: I cannot relate concrete things with great accuracy. But of course, there have been such situations and events in my life which, when I remember them, when I recall the mood of them, touch me so strongly that later they ask for expression and they become a painting. Sometimes there is a painting, or

only an inkling of it, inside me somewhere in space, floating. This is very powerful. It triggers me. And I like to go with it. But for me, the mood of a work is as important at the beginning of the work process as it is in the final version.

PF: It's interesting that for me these works are revelations evoked in a visual language, or if you like, the associative co-movement of memory fragments which express that these memory fragments—taking the rules of the formation of visual expression into account—form themselves into a message. They form themselves into very tense compositions, but still penetrated with a lyric mood, which gives them a sort of reminiscent, somewhat nostalgic meaning content with a strong reference to reality.

CsF: If we are looking at it like this, it is important that my grandparents lived in the countryside. There I had such experiences... I continuously encountered a world of which only impressions of moods remained. Of nature, traditions, animals, life in the countryside. These were interesting things for me being a child, in my schooldays. For sure, it is a mystery, not yet understood but taken in, and a legend created around it.

PF: That's good. This mystery and mysticism, rather the mystery of nature, in which humans, animals, trees, grass, flowers form a cohesion which makes man seek the organic unity of life. Evidently this is not only beautiful experiences but also dramatic moments. There is a lot of bitterness in this, too. And then if you

take a closer look at the seemingly endearing figures, you notice that they are all rooted in a terribly deep drama.

In conclusion this is a cycle. It apparently had a precedent and a consequence. I saw that you freely paint abstract compositions as well with a very clear gesture scheme and very energetic colors. I can almost see this ecstatic freedom, as you, overindulging in the material, find those gestures that carry you through the moment of the sign being created and of the sign created. These are more particular signs, more particular figures, with strongly expressive gestures.

I am interested in the technique as well. And I saw some of those tint-drawings that you showed me. How does this kind of graphic language connect with this manner of painterly expression?

CsF: The drawings infiltrate from some kind of a dimension. Their liberating force lies perhaps in the fact that you need just a piece of paper and some ink. If the effect of the environment is eliminated, then nothing hinders me. These have a terribly strong intimacy. It is like making a self-confession. The pen is scraping the paper, and the drawings are emergent.

PF: These bring out the contents which then become paintings.

CsF: Yes, that's right. Often these tint-drawings are the sketches of the sketch. However, sometimes when they are completely done, they have such an emotional overflow that they are not only simple sketches but trigger me to think them over and develop them.

PF: It's interesting that in these tint-drawings I see the theme of one drawing further composed in another one, as if they were describing or representing a process in time.

CsF: Probably they make up a cycle, because they emerge out of me. Or even when they are not completely worked out, they are not closed, and not every one of them serves this group of motifs.

PF: Are you talking about the drawing or the painting?

CsF: The drawing.

PF: I see.

CsF: Using its motif scheme, the purpose of the drawing is to become a painting. But I would rather put it the way you did, that they are structured enough for intimacies to emerge in them rather tensely.

PF: Sorry to be the aggressor again, but the thing is that to me the graphic language comes through from time to time, since even in the form of a painting there is a kind of graphic attachment. At the same time, the entire painting has a certain kind of decorativeness, not in a bad sense. I mean decorativeness that is represented by colors, forms and sign language. Actually the magic becomes more intense by the somewhat strange, very nostalgic, very magical, but at the same time very relevant experience employed, and meanwhile the poetic transfiguration is there behind it. And apart from these, there are the intentions concerning artistic devices that transform the entire sphere of thought into pictorial compositions, very tense pictorial compositions. In these I see sometimes certain graphic elements, faces, surfaces.

CsF: Sometimes, breaking with the reasons for its creation, the painting itself demands graphic elements in course of its making.

PF: What I am still curious to know is whether it is conscious, intended, or simply governed by the Drawing?

CsF: It is conscious. The drawing is an energy boost that triggers me. Sometimes I heavily rely on it, and sometimes it is only an excuse. For instance, in the painting "*Homecoming*", the part with the cat was a subsequent thing. I felt that it had to appear there and in such colors. In the communication between me and the painting there are decisions and transitions in the course of the work which leave the original starting point behind, entering into another field. Often in the process of painting I write down my thoughts.

PF: Here is another thing again. These paintings have very deep thoughts behind them.

I mean that besides their expressive representation, they have serious content, which appears in the delivery from time to time in an exaggerated or slightly narrative way. A part of it tends towards decorativeness. However, in my point of view, this decorativeness means rather a refinement of symbol forming, as in the "*Prophet*" or "*Jump from the Sun*". Can you find points of reference or contact in Hungarian art or art history which you could relate to?

CsF: There are masters who I look up to. I probably don't find the motif scheme of these works in many places. And from that point of view, this strengthens me since

this is a discoverable area, and if this is me, then this discovers me and provides a self-knowledge.

PF: Unquestionably this here is you. I mean that in the history of art the gradations change from artwork to artwork, and from artist to artist. For instance, to me Kondor's moral attitude represented by his works was very important. And I can say that the forms of Menyhért Tóth had a great influence on me as well. To me sometimes your stringiness or your determined handling of line, especially when you consciously want to depict the contents, this conceptual art is not merely autotelic expression, but a responsible vision of the world. Thus, you actually make the viewers decode the thoughts and messages related to the painting, and at the same time you make them put themselves in the right perspective.

CsF: I could mention another name, Lajos Vajda, for instance. There are many works where I feel that they are intellectually incomplete. But a higher-level approach of the viewer or recipient is necessary in the experience, because these things ask more than what they say. I really like it when the experience evolves not only on the retina, but it has durability beyond that, like a good wine which lingers for a long time.

PF: This is the catharsis of perception, when the painting speaks to you.

CsF: But this has to be in the first moment, which draws or sucks me in.

PF: I would like to ask about your particular subjects, because in my opinion sometimes contents are painted, not literary contents, but

what you have just said. What grabbed me is that in this and almost in all the paintings that I am looking at, there is a method. How conscious is the choice of the color medium that these paintings are formed in?

CsF: At the beginning I always have a concept, which reaches a point where the painting takes over and demands to be completed. This comes in the process of work. For instance, in this regard, in "*Homecoming*" it was not possible to apply just any type of solution.

PF: I understand this, but you could have put that cat there with less tension; instead it is depicted in a very closed and succinct way. Obviously the structure of the painting demanded this. It is interesting because in your most recent works the outlines disappear. The figures enter space more softly. Space has a much bigger role; if you like, a perspective space appears with somewhat transcendental elements.

CsF: These are not actual spaces, but visual spaces. There are no time and cultural references in them. It cannot be deduced from them where they take place geographically. They rather compose a spiritual environment.

PF: They are conceptualized in space-time unity.

CsF: This system floats somewhere like a happening, remaining faithful to the way it was inspired within me, since it cannot be related to actual precedents from which actual time and space could be deducted.

PF: I am very interested in the story of the "*Appealing Murderer*". Where did exactly the idea come from?

CsF: First I had a visual idea, which beyond its visuality represents a human gesture as well. This motif has a burden and a solution. It is a question whether the viewer takes on the task of solving it.

PF: Not only with this painting, but with the others as well, I sense a certain critical content, reference or intention, which speaks for man. The titles are rather expressive: “*Malice*”, “*Defender*”, “*Secret Thieves*”, “*Guardian*”. Where do you feel the place of these paintings is? What was your intention behind them?

CsF: I did not necessarily want to draw attention which results in a social way of seeing.

PF: Is not the world like that? Everybody begs and appeals on a daily basis, but at the same time, runs around with knives this big. Turn the TV on!

CsF: For me it is not conscious to send a message with this. For sure, I am touched by certain problems. If I think about a problem touching me, then I have to find my emotional equilibrium above it. But still it is not this that prompts me to make a painting of it, a 2 m canvas. I am interested in the painting, the pictorial surface, the depiction of an image, and the thinking in it. It is not social criticism that dominates when I paint these, but there

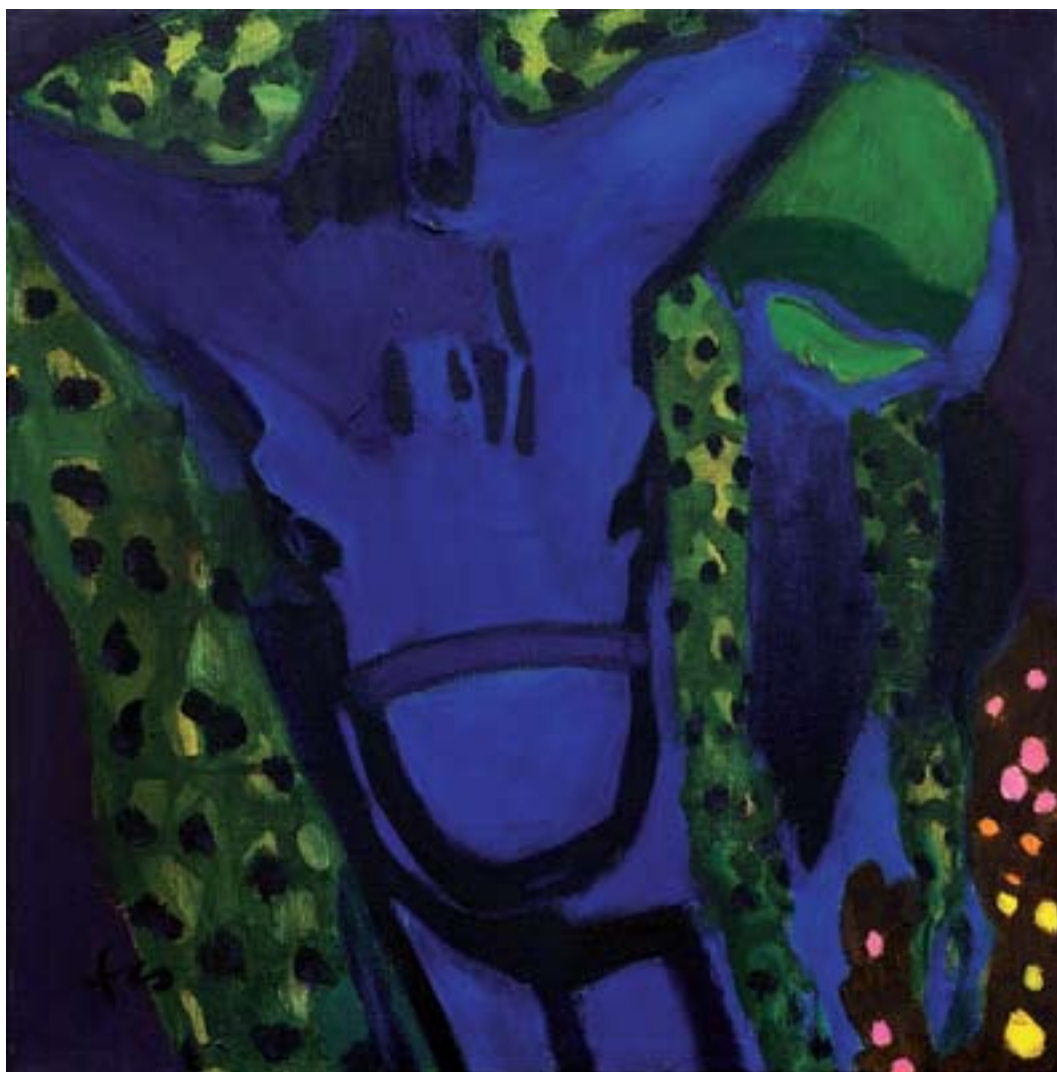
is an itching, vibrating force, which is projected into the drawings and the paintings. It is another question when its title is verbalized. That is influenced by where we are living.

PF: I don’t sense social criticism, but rather a very deep sympathy with those situations which a fellow man gets into.

CsF: In this way, looking at the paintings afterwards, it is true, the observing from outside. But when I am painting, what keeps my mind occupied is the question how the motifs can be integrated into the picture. From this aspect, it is not necessarily my goal to always say something by any means, because if it is good, then the additional message comes automatically and says what it has to say. Of course, it doesn’t always say it, and not to everybody.

PF: But by depicting something you say something at the same time. If it were only painting itself, it would get boring. But if with the help of painting I can, not for the world but myself, expose the things that become visible as problems or life situations, then it helps me to survive.

CsF: This is very important. In our everyday lives things demand an approach from us the exploration of which is the spiritual adventure of our creative processes.

Álompergető | *Dream Roller* | Träumewirbler, 2007
50 × 50 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

A mézeskalács titkos receptje | *Secret Recipe for Honey Cake* | Geheimrezept für Pfefferkuchen, 2006
150 × 150 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Halvacsora | *Fish Supper* | Fischmahl, 2006
30 × 30 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Leplezés | *Veiling* | Verschleiern, 2007
100 × 120 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Melankólia | *Melancholy* | Melancholie, 2006
150 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Evolúció | *Evolution* | Evolution, 2006
140 × 200 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Gyámolító II | *Guardian II* | Behüter II, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Gyámolító I | *Guardian I* | Behüter I, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Hazatérés | *Homecoming* | Heimkehr, 2006
150 × 200 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Ikarus és a Szamuráj | *Icarus and the Samurai* | Ikarus und der Samurai, 2006
150 × 180 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

A múlt üzenete | *Message from the Past* | Nachricht aus der Vergangenheit, 2007
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Hamis rokonság | *False Connections* | Falsche Verwandschaft, 2006
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Ismert történetek I | *Known Stories I* | Bekannte Geschichten I, 2006
150 × 150 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Titoklopók | *Secret Thieves* | Geheimnisdiebe, 2007
60 × 80 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Könyörgő gyilkos | *Appealing Murderer* | Der Flehende Mörder, 2006
200 × 140 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Kubai portré | *Cuban Portrait* | Kubanisches Porträt, 2006
70 × 50 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Próféta | *Prophet* | Der Prophet, 2006
140 × 140 cm, akril olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Ugrás a Napból | *Jump from the Sun* | Sprung aus der Sonne, 2006
50 × 40 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Rókásember | *The Foxman* | Der Fuchsmann, 2006
40 × 50 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Oltalmazó | *Protector* | Der Beschützer, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Búcsú | *Farewell* | Abschied, 2006
60 × 70 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

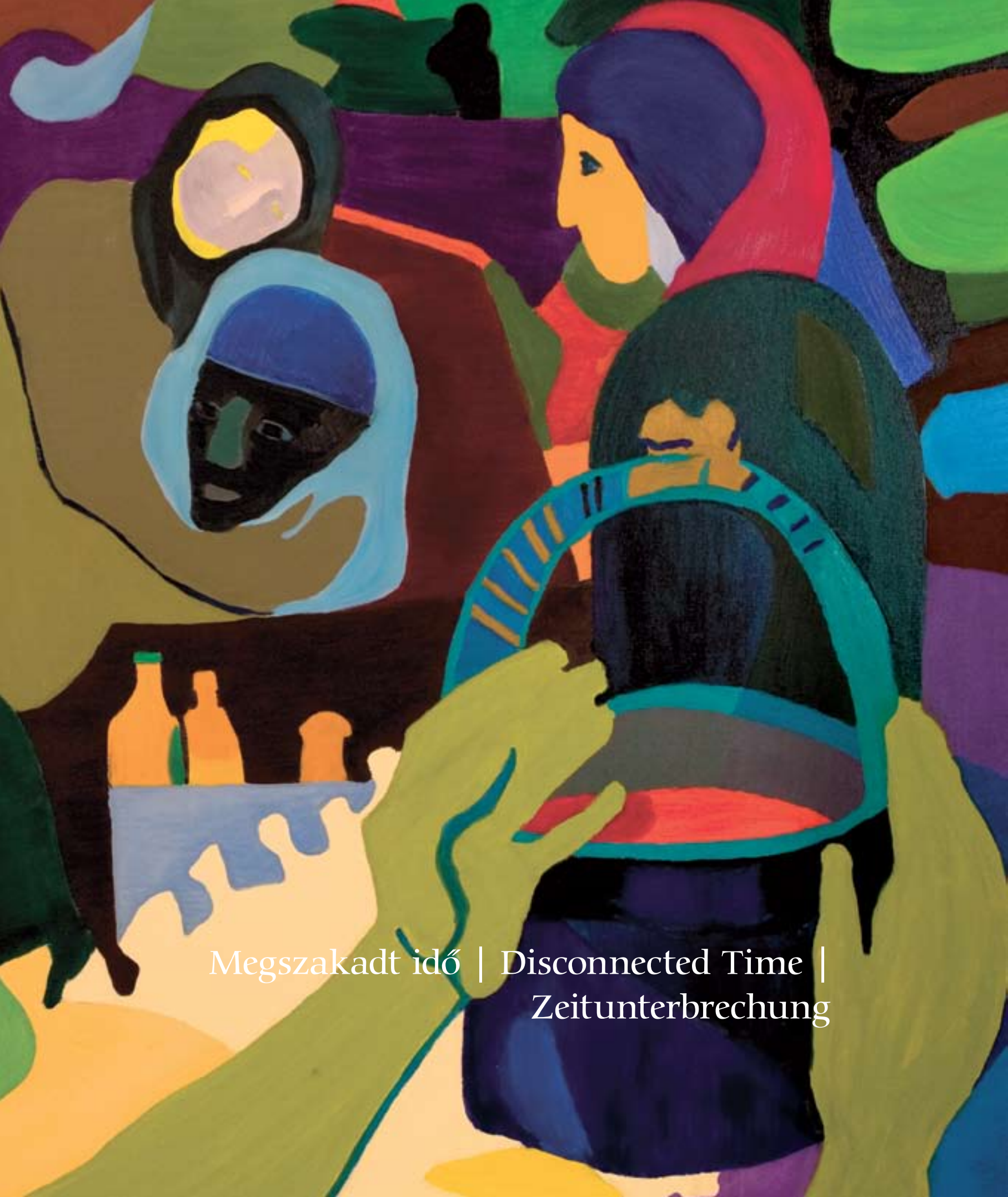
Káröröm | *Malice* | Schadenfreude, 2007
60 × 70 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Védelmeső | *Defender* | Der Verteidiger, 2006
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Reptetés | *Making it Fly* | Flügel verleihen, 2006
30 × 30 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Megszakadt idő | Disconnected Time |
Zeitunterbrechung

Archaikus közösségek világa

A ciklus tagjai különleges körülmények között jöttek létre, illetve különleges élmény hatását közvetítik. Az egyiptomi Kairótól mintegy 150 km-re fekvő fayoumi oázisban 2008 januárjában lezajlott nemzetközi művésztelep érzéki és egzotikus (sőt ezoterikus) élményei, hangulatai, emlékképei meghatározó hatással voltak Fürjesi Csaba festői felfogására. Az itt eltöltött közel egy hónap, a helyszín rabul ejtő varázsa, vidékies hangulata – kiváltképp egy európai festőművész számára – intenzív színálmok kimeríthetetlen forrásául szolgált. Minden festményt vázlatok – többnyire tusrajzok bőséges sorozata előzte meg. A festői ciklus terjedelmes kidolgozási része felvillantja a grafikai előképek jellegzetes szerkezetének elemeit, miközben egy másik értéket is megszólaltat. Hiszen azzal a többlettel bír, hogy ő maga mindezt nem turistaként élte át, hanem művészi tevékenységet folytatva a festői magatartáshoz szükséges alaposabb és érzékenyebb megfigyelésekkel telt el. Azonban rosszul tesszük fel a kérdést, ha azt firtatjuk mi az, amit Fürjesi Csaba megtalált Egyiptomban, a beduinok között és amit itthon hiába keresett. Mivel témái legtöbbször csak ürügyként hatnak egy jól átgondolt, mégis mérészín- és formarend megteremtésére. Ahogy bizonyára Paul Gauguin sem a maori regevilág, nem elsősorban az egzotikus tárgy utáni

sóvárgás vezette Tahiti szigetére. Művészetében csekély szerep jutott az irodalmi tárgynak, őt is inkább dekoratív célok inspirálták vagy zenei hatások, melyek érzéséhez közelebb álltak. Fürjesi Csaba korábbi művészi szemléletébe szervesen beilleszthető az a többlet, amit az egzotikus tűzű sárgák, kékek és pirosak hoztak festészetébe.

Az Arab elégia és a *Fayoumi hétköznapi* címet viselő képeknek – a természeti látványtól elvonatkoztatott, homogén, tiszta színfoltokból felépített rendje egy zeneműhöz hasonlatos komponálásra emlékeztetnek. Formáinak, színeinek és alakjainak szinte áttekinthetetlen őserdeje és minden festői eleme megmarad a stilizáció és a natura óvatos középútján. E nagyméretű képek különálló részletei úgy alkotnak egészet, hogy közben mindegyik megőrzi a maga függetlenségét. *A mitológia kezdete* címet viselő kéttagú kép Emil Nolde, a kiváló német expreszionista festőművész bibliai jeleneteket ábrázoló, szimbolikus erejű festményeit idézi. Az érzelmeket közvetlenül kifejező színek, az intenzív látás és a *l'art pour l'art* szemlélet mint önálló vizuális nyelv konkretizálódik a képeken. Ezzel együtt képei nem az egzotikum utáni sóvárgást közvetítik és még csak társadalmi kritikát sem gyakorolnak, hanem elsősorban egy bizonyos logikai rendszerben tartott szín-

Jelenetek egy óázisból VII | *Scenes from an Oasis VII*
 | Szenen aus einer Oase VII, 2008,
 20 × 20 cm, rézkarc | etching | Radierung

és formakompozíció továbbgondolása, tovább-
 építése jellemzi a ciklust. Gyökerei talán legin-
 kább a posztnagybányai hagyománykörhöz
 kapcsolhatóak, ám az irányzat kolorizmusa
 nála a képi elemek egyéni megszerkesztett-
 ségével, illetve az előadás nagyvonalúságá-
 val párosul, ami stílusának eleven, dekoratív
 jelleget kölcsönöz. Problematikái zömmel
 a mindennapokban gyökereznek. Továbbra is
 előszeretettel fest ember- és állatalakokat, a zárt
 mikrovilágból mégis a valóság nagyobb össze-
 függéseire utalva. Tájképein és alakos kom-
 pozícióin is az ábrázolt élmény vagy jelenség
 jól kiszámított, megnyugtató vizuális rendje
 uralkodik.

Pallag Márta

The World of Archaic Communities

The works of the cycle were born under extraor-
 dinary conditions and they convey the effect of
 an extraordinary experience. The atmosphere, the
 memories, the sensual and exotic (indeed esoteric)
 experiences gathered in January 2008 at the
 Winter Art Academy of the Fayoum International
 Art Center, located about 150 km away from
 Cairo, Egypt, had a significant influence on the
 artistic conception of Csaba Fürjesi. The nearly

one month spent in Fayoum, the captivating
 charm of the place, its provincial atmosphere—
 especially for a European painter—served as an
 inexhaustible source of intensive color fantasies.
 All of the paintings were preceded by a series of
 preparatory sketches, mostly done in ink. The ex-
 tensive development phase of the painterly cycle
 shows elements of the characteristic structure
 of the graphic studies, and at the same time it

expresses another value: Fürjesi had the advantage of experiencing Egypt not as a tourist, but as an artist, saturated with thorough and sensitive observations necessary for painting. However, trying to find out what Fürjesi found in Egypt among the Bedouin that he could not find in Hungary is the wrong approach since his subjects seem mostly to be excuses for creating a well thought-out, but still bold color and form scheme—like Paul Gauguin, who surely was led to the island of Tahiti neither for the Maori fables nor for exotic objects. In his art the literary object had a minor role; he as well was more inspired by decorative goals or musical impressions, which were closer to his feelings. The extra, which was brought into Fürjesi's art by the exotic, burning yellows, blues and reds can be organically integrated into his earlier artistic approach. The orderliness built up of homogeneous, clear color spots abstracted from the natural scenery of the paintings titled *Arab Elegy* and *Everyday Life in Fayoum* is reminiscent of the composition of music. The almost tangled jungle of his forms, colors and figures, and all his painterly elements remain on the safe midway of stylization and nature. The separate details of these large-size paintings comprise the whole in such a way that at the same time they all keep their sovereignty. The two-part painting titled *Birth of Mythology* resembles the biblical and symbolical works of the excellent German expressionist painter, Emil Nolde. The colors that directly express emotions, the intensive vision, and the *l'art pour l'art* approach become

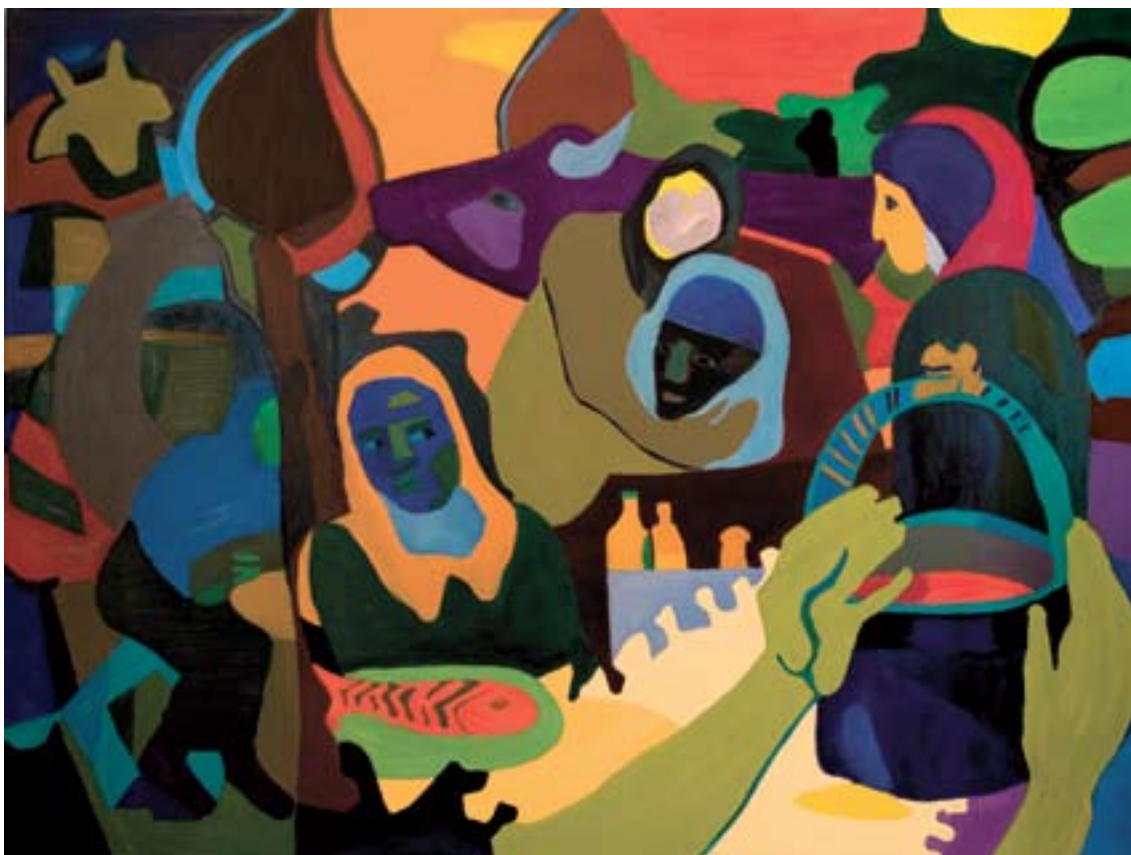
tangible in the paintings as an independent visual language.

All the same, Fürjesi's works are not about longing for the exotic, they are not even social criticism; above all a further-thinking, a further development of a color and form composition kept within a certain logical system characterize this cycle. His roots could perhaps best be linked with post-Nagybánya traditions, although the school's colorism in his case is coupled with the individual construction of pictorial elements or rather with the liberality of presentation, which gives a lively, decorative character to his style. His core questions are mainly rooted in everyday life. He remains fond of painting human and animal figures, but refers to the greater correlations of reality from this closed microcosm. His landscapes and figure compositions as well are dominated by the calculated, comforting visual orderliness of the depicted event or phenomenon.

Márta Pallag

Jelenetek egy óázisból V | *Scenes from an Oasis V* |
Szenen aus einer Oase V, 2008,
15 × 20 cm, rézkarc | etching | Radierung

Fayoumi hétköznapiak | *Everyday Life in Fayoum* | Alltag in Fayoum, 2008
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Arab elégia | *Arab Elegy* | Arabische Elegie, 2008
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Az ünnepen | At the Celebration | Auf der Feier, 2008
140 × 140 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Az üvegszamár meséje | *The Legend of the Glass Donkey* | Die Geschichte des Glasesels, 2008
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Az igazság pillanatában | *The Moment of Truth* | Im Augenblick der Wahrheit, 2008
150 cm Ø, olaj, akril, fa | oil, acrylic, wood | Öl, Akryl, Holz

A mitológia kezdete | *Birth of Mythology* | Der Anfang des Mythos, 2008
150 × 270 cm, (150 × 150 cm, 150 × 120 cm), olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Éneklő látogatók | *Singing Visitors* | Singende Besucher, 2008
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Kísértés | *Temptation* | Versuchung, 2008
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Mindenki kútja I | *Everybody's Fountain I* | Jedermanns Brunnen I, 2008
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Mindenki kútja III | *Everybody's Fountain III* | Jedermanns Brunnen III, 2008
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Hagyomány útján | *On the Way of Tradition* | Auf dem Weg der Tradition, 2008
20 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Újra otthon | *Home Again* | Wieder Zuhause, 2008
100 × 200 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Szürke sivatag | *Grey Desert* | Graue Wüste, 2008
150 cm Ø, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Az asszony hármassága | *Women's Trinity* | Weibliche Dreifaltigkeit, 2008
150 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

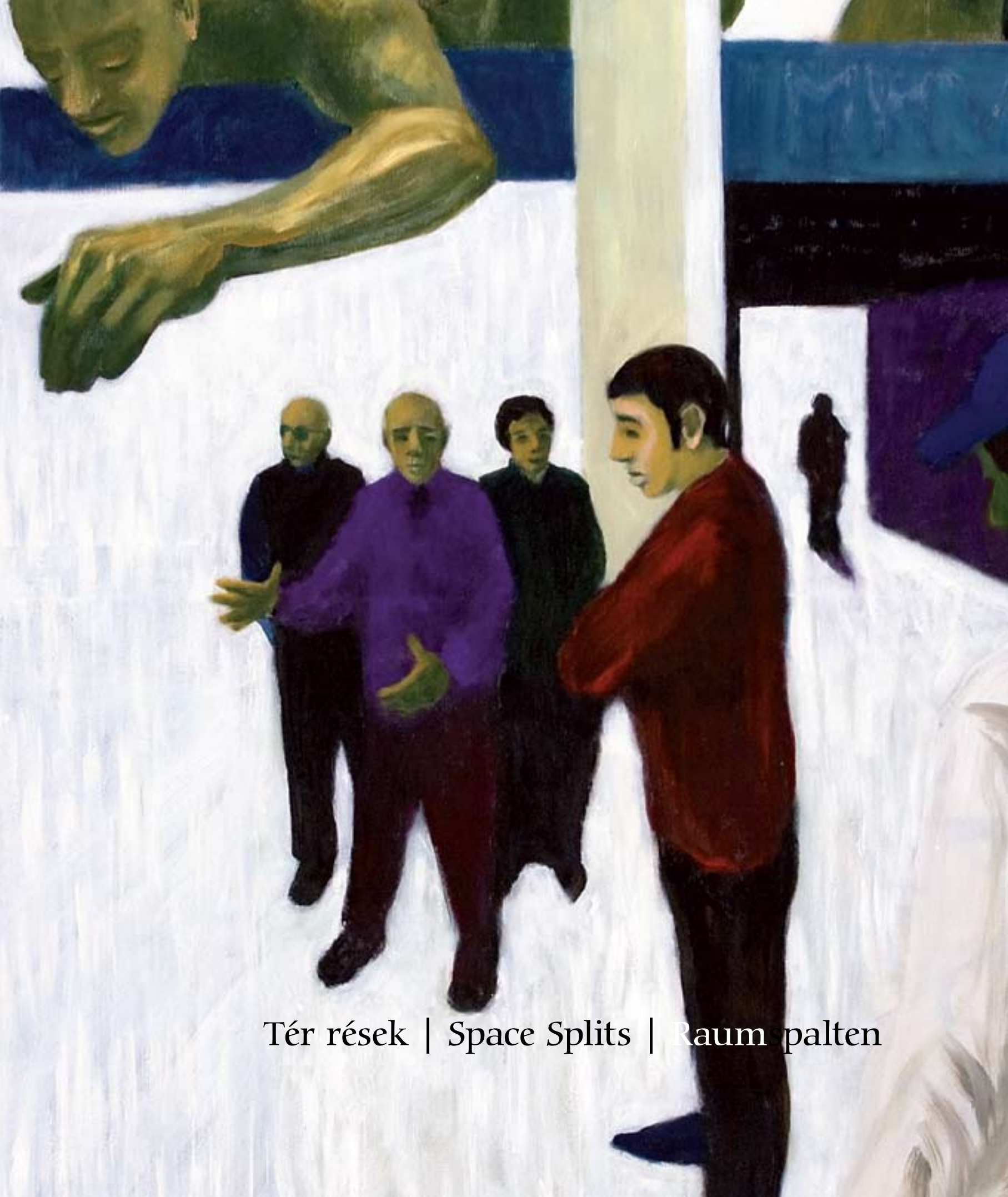
A lovasság felvonulása | *Procession of the Cavalry* | Aufmarsch der Kavallerie, 2008
120 × 130 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Egyezés | *Settlement* | Die Einigung, 2008
150 × 300 cm akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

A szabadság kapujában (tanulmány) | *In the Gate of Freedom (study)* | Im Tor der Freiheit (Studie), 2008
150 × 200 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Tér rések | Space Splits | Raumspalten

Tér rések

Könnyű kész fejezetcímen elindulni minden irányba, úgy, hogy közben képek a mér föld-kövek és az út egyben. Most nagyon kipihent vagyok, arra gondoltam, hogy mi a másodperc. Félálomban kiszámoltam, hogy a földkérgen lakók egy napjának huszonnegyedének hatvanadának hatvanada, azaz belőle egy nap adott 86 400, vagyis kétszer ötször ötször tizenkét-szer tizenkét-szer tizenkettő. Hogy ez miért alakult így, bizonyára izgató titkok messzeségé-be vezetne fölfejtani. Ez most számunkra nem érdekes, mindössze annyiban, mi következik be akkor, amikor ennyi idő alatt legföljebb tizenkét hullámot vet az agykérgünk. Az ébrenlét és az álom határa e szám – noha előbb láttuk, kelet-kezése valamelyest önmagából való. Ez a szöveg utánozza Fürjesi Csaba alkotómódszerét, mert egy közvetlenül, okságok nélkül önmagát jelen-tő elemekből fölépülő világból halad a monoliti-kus, racionális valóság felé.

Részletszerűségeivel érteni vágyó figyelmünket minduntalan eltérítő éberségi környezetünk csak akképp fogható föl, hogy mi hajlítjuk érde-keinknek megfelelő minták felé. Ez az a sokfé-leség, amit álmunkban sokszorosan osztunk: értelemmé. A jelenlegi, tizenharmadik századi szellemiségű (antiszellemiségű) főszodri tudomá-nyok legalábbis előrébbvalónak tekintik az éber

állapotokban tanulmányozható anyag-anyagú dolgokat, és kiindulásuk szerint az álom felé haladva csak azért tartunk szükségképpen, hogy ezeket megismerjük, azaz, hogy másnap reggeltől már hatékonyabban uraljuk. Többek közt nekik köszönhető az is, hogy az addig képzőművészetként egy idő után (kb. 1480) elismert tevékenységeket gépi termelés kezdte el helyettesíteni (kb. 1880), alkalmazott feladatai alól fölmenteni. Emiatt pedig szintén a tudo-mányoknak köszönhető az is, hogy az önállóvá vált képzőművészet egyik szárnya egyre heve-sebben kezdje tagadni az anyagelvű hozzáállást, azaz vallásszerűvé vagy filozófiaszerűvé lett. Fürjesi Csaba ezen a ponton száll be e spirituális háborúba: képein az elsődlegest az álom irányá-ból érkezteti a másodlagosnak számító, tárgygyá alakított műalkotásba.

Mindezt azért mondom, mert amint fönnma-radt ez nagyszabású alkotóművészekről, tudó-sokról, akiket zseniálisnak tart utókoruk, úgy Fürjesi Csaba is az ihlető forrást a félálombeli figyelemben lelta meg. Azaz ébren tartja magát, a kezében pedig a tusba mártott rajzeszközöket. Mindegyik festményéhez tartoznak ilyen szeke-rek, amik a hihetőbb létben látott valóságosab-bakat rögzítik, hogy az éber világba mentsék azokat. E könyvben nem szerepelnek ilyen

vázlatok – ellenben a *Profán mítoszok* fejezetben szereplő festmények például közvetlenül viselik magukon ekképpen keletkezett grafikai eredetük nyomait. A *Tér rések*ben reprodukált munkáknál alkalmazott alkotói módszer másképpen köti össze a tudott kép hitelét a megfestett kép beszédével. Az olykor realiztikusnak ható előadásmód ereje abban rejlik, amint a kisrealizmus részletekhez való hűségéből – melyben az a hozzáállás ki is merül – abban az irányban vesz el, hogy eredményképpen a lények felé hámozza a láthatókat, a megéltségek mozgatórugóira szorítkozik – az egyik fajta álmodás mechanizmusához hasonlóképpen.

Általános jellemzőként az antinaturalisztikus hátterek kínálóznak közös technikai vonásként. Akár az üres lapokra rajzoltak is, az ezen megjelenő alakok, objektumok képként egyaránt azt üzenik: ezek mentesek attól, hogy illuzionisztikusan ábrázolhatóak legyenek, látványuk nem fizikai környezetük folyománya. Alanyi jogon vannak a kép világában. E homogén alapok ritkán, olykor csak a horizontvonallal vagy egyéb színpadteret jelölő fősztásokban daraboltak, amellet pedig függőlegesen sávozott hatású festékfelvitel jellemzi őket. Ez sem egy különösebben az anyagelvűséggel rokonszenvező döntés.

A gyakran még a színválasztásában is a képkorszak fényből való szakrális képtereire (amik megfelelnek a pleromáról tudottakkal) emlékeztető hátterek azonban már a klasszikus illúzió szabályai szerint rövidülő csoportokat, jeleneteket fogadnak be. Minden esetben igaz ez a megállapítás legalább az alakok körvonalaira,

mert Fürjesi olykor csak ezek egyszínű kitöltésével (vagy ki sem töltésével: *Napfogatkozás*) jelzi a szereplőket. Kidolgozottságuk azonban sosem megy át olyan részletességbe, ahol az illető személyes identitását vagy hasonló ideiglenességeket, azaz ilyesmire utaló jelek sorát leolvashatnók gesztusaik, ruházatuk alapján, mert ezek éppen fölszámolódásukban másnak adják át a helyet. Minden szereplőt eltölt a jelenetben betöltött résztvevői figyelme.

Azaz a *Tér rések*nek az lehet az értelme, hogy képben ismerhetjük föl újra azokat az alkalmakat, amikor egy társaság tevékenységében föloldódva beárad egy idő-észlelést döntően meghatározó tényező. Ezt hordozhatja egy illető személyként az *Après midi* esetében, illetve meg is személyesítheti emberhez hasonló lényekként a *Trambulin bevezetése* során. A *Technoszentek* kiruccanása turistafotóként örökíti meg – immár külön – a létnek négy ilyen szintű birtokosát. Az *Emlékmű első napja* is tartalmaz már hasonló, bár jóval szellemtestibb alakot öltő elemeket, akárcsak a *Végletes pozícióban* – itt ezek a lények még közlekedni is tetszenek a háttér függőlegesei mentén. Ezeknek nem kinagyított és részletesebben megfogalmazott példája a *Tájpelyhek*; ott azt ismerhetjük föl újra, amint életünk során a réseket nyitó események elkülönülten követik egymást egy tovább nem redukálható érzéseket is hordó folyamban.

Fürjesi Csaba festményei inkább rejtélyeket nyújtanak nézőiknek. Látni rajtuk, hogy az általuk megörökítettek számára egyértelmű saját tudatuk beágyazottsága jeleneteikbe, azonban ennek átélésére képtelenek vagyunk,

mert nincs több információ ezen kívül a képen. Mindössze arra emlékezhetünk, miféle állapotok azok, amikor magunkon kívül látni magunkat – a festő e képeket készítő szemszögéből – nem fogjuk, mert egy tér rés éppen elnyelt. Ezekben az is föltűnő még, hogy nem mond ítéletet a festő arról, a tér rés törvényszerűen hová nyit. Hiszen egy napfogyatkozás során – lehet tudni – többek között a gondolkodásunkat is éltető kettes alapelvek önmaguk fölszámolását

elszenvedve megnyitják a kapuját egy addigi ismereteinktől merőben eltérő rendszerű világ felé. A *Fénytől védve, hűvös helyen* vagy az *Ötóriai tea* által megörökített tér rés föltehetőleg nem ugyanilyen minőségben különböző, hanem annál már kevésbé elfelejtettebb – az enyészetnek inkább kitett – világok megnyílását ábrázolhatja. Részünkről mindez merő gyakorlóterepe csak a bennünk eleve föllelhető világoknak.

Paksi Endre Lehel

Space Splits

It is easy to set off from a given chapter title in all directions, while both the milestones and the road itself are paintings. I am very relaxed now and I was thinking of what a second is. I worked out just before falling asleep that it is one sixtieth of one sixtieth of one twenty-fourth of a day for the inhabitants of the earth's crust, meaning that each day there are 86,400 of them, which is twice five times five times twelve times twelve times twelve. To unravel why things have turned out this way would probably lead us far away to intriguing secrets. This, however, is only interesting for us as to

the consequences of what happens when twelve is the maximum number of ripples our cerebral cortex makes in this time. This number is the borderline of wakefulness and sleep—although, as we have seen before, its genesis is somewhat self-initiated. This text imitates Csaba Fürjesi's creative method, leading from elements signifying themselves with no causal relations towards a monolithic, rational reality. Our environment of wakefulness, the particularities of which perpetually divert our attention that seeks understanding, can only be grasped if we incline it towards the patterns

fitting our interests. It is this diversity that we divide multiple times in our dreams: into something sensible. At least our contemporary mainstream sciences, heir to the mentality (anti-mentality) of the eighteenth century, give priority to material-based things that yield to study in wakeful states, and according to their standpoint, the only reason for our inevitable advance towards dream is to learn about these, that is to be able to control them more effectively by the next morning. Among other things, they have contributed to the replacement of activities acknowledged as fine arts after a certain point in time (ca. 1480) by mechanical production (ca. 1880), absolving them from their applied duties. As another concomitant of the sciences, a branch of the newly independent fine arts has come to deny the materialistic attitude all the more fervently, and has become religious or philosophical in nature. This is the point where Csaba Fürjesi enters this spiritual war: in his paintings he places the primary from the realm of dreams into the work of art turned into an object with a secondary status.

I am saying all this because, in the same way as it has come down to us about great artists and scientists whom posterity sees as geniuses, Csaba Fürjesi has also found his source of inspiration in the deeply relaxed state before the onset of sleep. Thus he keeps himself awake, and holds the drawing tools dipped in ink in his hands. Such carriages belong to all his paintings, recording the more real things seen in a more plausible world in

order to save them for the wakeful world. Such drafts are not represented in this book—however, the paintings in the chapter *Profane Myths*, for example, bear direct traces of their graphic origins and this process of generation. The creative method applied in the works reproduced in *Space Splits* links the authenticity of the known image with the speech of the painted picture in a different way. The power of the style of delivery that appears to be realistic at times lies in that it takes away something of the faithfulness of petty realism—the only merit of that attitude—in a way that leads to peeling the visible towards the essences, confining itself to the motivations of the things experienced—similarly to the mechanism of one way of dreaming.

A general characteristic is that anti-naturalistic backgrounds offer themselves as a common technical feature. Just as those drawn on blank pages, the figures and objects appearing here all carry the same message as images: they resist being represented in an illusory way, and their sight is not a product of their physical environment. They are in the world of the painting in their own right. These homogeneous grounds are rarely broken up, sometimes only by the line of the horizon or other divisions marking the space of the stage, while they are characterized by a coat of paint applied in vertical stripes. Nor does this decision seem to favor a materialistic approach. Yet what the backgrounds, often reminiscent of the sacral visual spaces of the age of the image consisting of light (corresponding to what we

know about the pleroma) even in their choice of color, accommodate here are groups and scenes foreshortened by the rules of classical illusion. This statement is always true at least for the outlines of the figures, because sometimes Fürjesi only alludes to the actors by filling these with a single color (or without even filling them as in *Solar Eclipse*). However, they are never elaborated in enough detail for us to read their personal identities or any other temporariness, that is a series of signs referring to such things, in their gestures or their clothes, because these give up their places to other things in their very elimination. All the actors are filled with their participant attention within the scene. Thus, *Space Splits* could make sense for us as an opportunity to recognize in the painting the occasions when, amidst the activity of a company, a factor decisively determining the perception of time floods in. This can be carried by a specific person as in *Après midi*, or can be personified by a human-like creature as in the *Introduction of the Springboard*. *The Excursion of the Techno-Saints* is a tourist's photograph preserving—this time separately—four such owners of existence. *The First Day of the Monument* also contains similar elements, although these have a much more spirit-like body, just as *In an Extreme Position*—here the beings even seem to be moving alongside the verticals of the background. *Landscape Flakes*

is not an example of the same things enlarged and represented in more detail; in it we can recognize the way in which discrete successive events that have opened up splits in our lives melt into a process that cannot be reduced any more involving feelings. Above all, Csaba Fürjesi's paintings offer enigmas to the viewer.

Apparently, those represented in them find the embeddedness of their consciousness in their own scenes evident, but the experience is not accessible to us, as there is no more information in the painting than this. All we can remember is the kind of states when we will not see ourselves outside ourselves—from the point of view of the painter making these paintings—because we have just been devoured by a space split. Another thing that is apparent here is the fact that the painter fails to make a judgment of the place where the space split necessarily opens. For in a solar eclipse the twofold principles that also sustain our thinking suffer their own elimination to open the gate to a world with a system utterly different from our former knowledge. The space split rendered in *Protected from the Sunlight*, in *a Cool Place* or *Five O'clock Tea* may represent the opening of worlds that are probably not different in this quality, but are less forgotten and more prone to decay. On our part, all this is but a parade ground for the worlds that can be found within us.

Endre Lehel Paksi

Olvasás után | *After Melting* | Nach der Schmelze, 2006–2009
140 × 140 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

A Vízember hódolói | *The Admirers of the Waterman* | Die Bewunderer des Wassermannes, 2006–2009
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Napfogyatkozás | *Solar Eclipse* | Sonnenfinsternis, 2008
200 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

A trambulin bevezetése | *Introduction of the Springboard* | Die Einführung des Trampolins, 2008
200 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

A főszereplő elnézést kér | *The Main Character Apologizes* | Der Hauptdarsteller entschuldigt sich, 2008
105 × 225 cm, triptihon, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Après midi, 2008

98 × 50 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Fénytől védve, hűvös helyen | *Protected from the Sunlight, in a Cool Place* | Vor Licht geschützt, trocken lagern, 2009
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Hát mégis eljöttél? | *You Came After All?* | Bist du doch gekommen?, 2009
100 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Tájpelyhek | *Landscape Flakes* | Landschaftsflocken, 2009
130 × 100 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Hang a liget mögött | *Sound Behind the Park* | Stimmen hinter dem Hain, 2009
90 × 240 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Az emlékmű első napja | *First Day of the Monument* | Der erste Tag des Denkmals, 2009
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

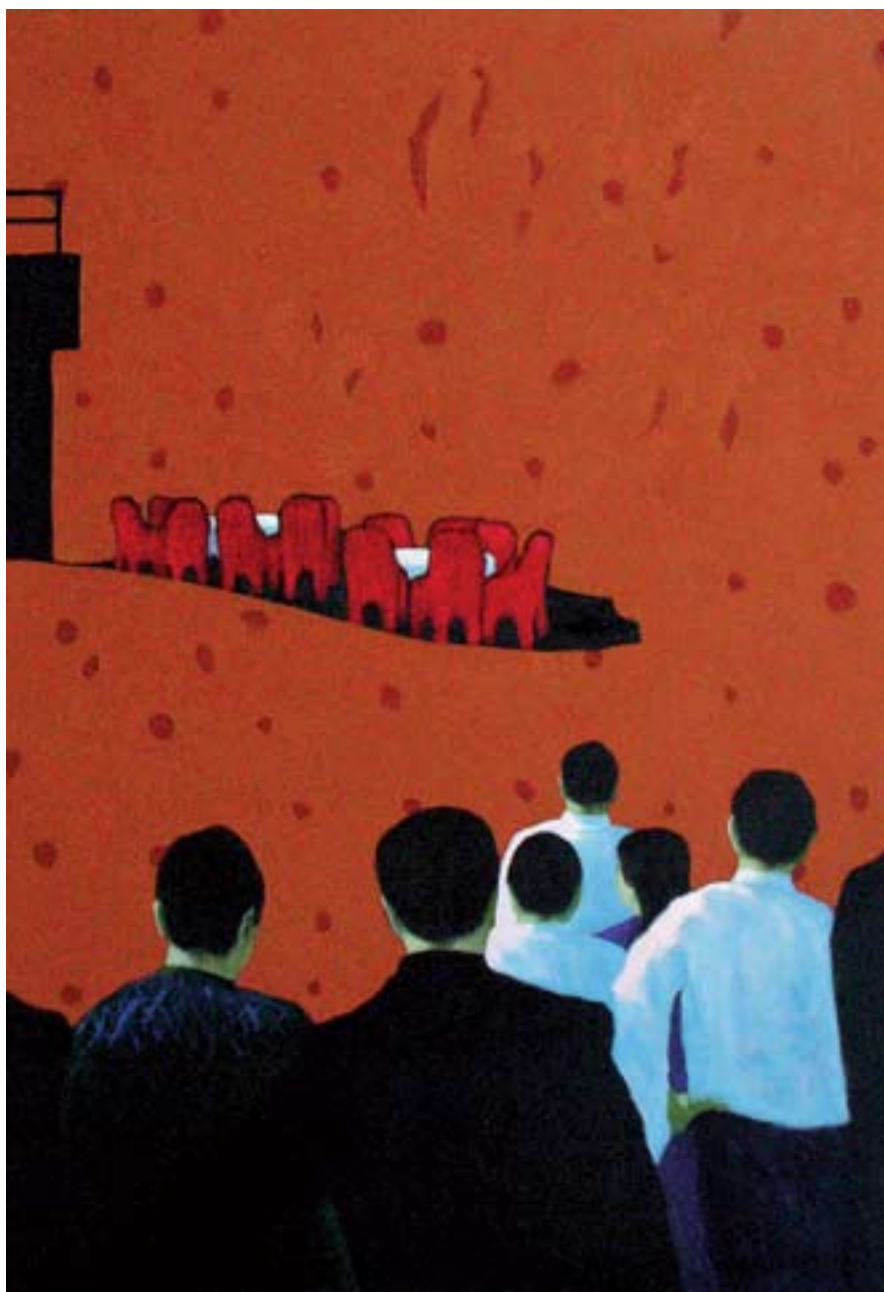
Végletes pozícióban | *In an Extreme Position* | In endgültiger Position, 2009
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Tiszta udvar rendes ház | *Clean Household* | Sauberer Hof, ordentliches Haushalt, 2009
130 × 190 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Ötórai tea | *Five O'clock Tea* | Fünfuhrtee, 2009
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Avatás előtt | Before Inauguration | Vor der Einweihung, 2009
150 × 100 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Technoszentek kiruccanása | *The Excursion of the Techno-Saints* | Ausflug der Technoheiligen, 2008
90 × 130 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Grafikák | Graphic Works | Graphiken

Peremtorna

monotípiák és anyagnyomatok

A kötelező ókorismeret halványult emlékeit felidézően Egyiptom kontúrjai s iparosítása rajzolódnak elő *Fürjesi Csaba* fayoumi nyomataiból. Árkászi buzgalommal s az európai haszonelvűségtől távol készíti grafikáit, mintegy azonosulva szűkített arcképeinek modelljeivel, kiragadva őket a köznapi gravitációból.

Művészi attitűdjét meghatározza ama törekvése, hogy a hidegen-döngölt divatságból kivészőfélben lévő emberit (arcot és alakot) újra felkutassa, s avultságtól mentesen élénk tárja. A portrévariációkon villogó szemeket különös képzettársításként akár dévajul koreografált huszártáncnak is nézhetjük.

Ezek a természettől örökül nyert előképzetek adják provinciális határoeltságot nem tűrő eredetiségét, így gyarapítván a művekre jellemző többszólamú tartalmiságot. Pulpitusromboló formatárát tematikai alapon nyugvó szilárd szerkesztés jellemzi.

A fragmentumok, torzók fokozott jelenléte, viszonylagos tárgyiassága, az elkülönült élménymódok próteuszi áttűnései azt a folyamatos és szenvedélyes változást tükrözik, mely az archaikus belvilág (=látomás) és a hasadó külvilág (=iránynélküliség) küzdelméből fakad.

Ebből következik a műhely behatolása a műbe a gesztusok szintjén, s a szorongó emlékezet nyitott nyelvtanának alapos ismerete.

Munkáiban oly dolgokra figyel, amik eddig rejtve maradtak a zárt kultúrgubernium tekintete elől, a lecövekelt képtárak zaklatására szétfeszülő harmóniákat szólaltat meg.

A mitologikus tudat tellurikus rétegeit vizsgálva számtalan fogalmat idézhetnénk (horizontális harmónia, a keletkutatás ideája, eszkatologikus vonzerő stb.), ám jóval fontosabb kihangsúlyozni, hogy *Fürjesi Csaba* figurális nyomatai merőben tagadják a képi nihilizmus álarcában tetszelgő posztmodern elméletiség ködkamrában lebegő téziseit. (Ki vásott bizalommal viseltetik minden meteori hirtelenséggel tákolt sikerlista iránt, ne ijedezzen a röpködő díszlárcsától!)

Hogyan is lehetne másképp, hiszen elragadtatás és kegyelem, s a kosztikai rokonság alkotják azt a jellemzően látnoki erőteret, mely akár monotípiáiban, akár a nagyméretű anyagnyomaton érzékelhető.

Változatos műfajú grafikái átjárót képeznek festészeti programja bővítéséhez

s a hagyományozás kiterjesztéséhez a kísérleti formák terén.

Szemethy Imre

Edge Gymnastic monotypes and material prints

Recalling the faded memories of obligatory ancient studies, the contours of Egypt and its industrialization take shape in *Csaba Fürjesi's* prints of Fayoum. Fürjesi makes his graphic works with the eagerness of youth, far from European utilitarianism, quasi identifying himself with the models of his narrowed portraits, taking them out from the gravity of everyday life.

Fürjesi's artistic attitude is defined by his pursuit of re-discovering the human (face and figure) becoming extinct due to the coldly beaten vogue, and showing it to us free of obsolescence. In an odd association, we may see the scintillant eyes in the portrait variations even as an archly choreographed hussar dance. These images inherited from nature give his originality not tolerating provincial limits, thus enriching the polyphonic content of the works. His pulpit-destructive forms are characterized by firm construction with a thematic base. The increased presence of fragments and torsos, their relative objectivity, and the Proteus-like transitions of separated experience modes reflect a continuous and passionate change, which arises from the struggle of the archaic inner world (=vision) and the splitting outer world (=devoid of direction). This results in the

penetration of the workshop into the work at the level of gestures, and the deep knowledge of the open grammar of anxious memory.

In his works Fürjesi pays attention to things that hereto have remained hidden from the eyes of the closed cultural powers; to the annoyance of pegged-down art galleries he vocalizes straining harmonies.

Examining the telluric layers of mythological consciousness, I could refer to several notions (horizontal harmony, the idea of oriental exploration, eschatological attraction, etc.), but it is much more important to emphasize that the figurative prints of Csaba Fürjesi merely deny the theses floating in a cloud chamber of postmodern theoreticalness posing in the mask of visual nihilism. (Whoever has impish trust in Top Tens fabricated with meteoric suddenness should not be scared of flying hubcaps!)

How could it be otherwise, since rapture and mercy, and the analogy to Kosztka comprise the typically visionary field of force, which can be seen both in his monotypes and in his large-size material prints.

His graphics of various genres form a passage to the expansion of his painting program and to the extension of bequeathal in the field of experimental forms.

Ráébredés | *Realization* | Das Erkennen, 2007
180 × 105 cm, linómetszet | linocut | Linolschnitt

Fayoumi nyomatok N° 45 | *Prints from Fayoum N° 45* | Druck aus Fayoum N° 45, 2008
20 × 20 cm, monótipia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 16 | *Prints from Fayoum N° 16* | Druck aus Fayoum N° 16, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 14 | *Prints from Fayoum N°14* | Druck aus Fayoum N° 14, 2008
20 × 20 cm, monotípiá | monotype | Monotype

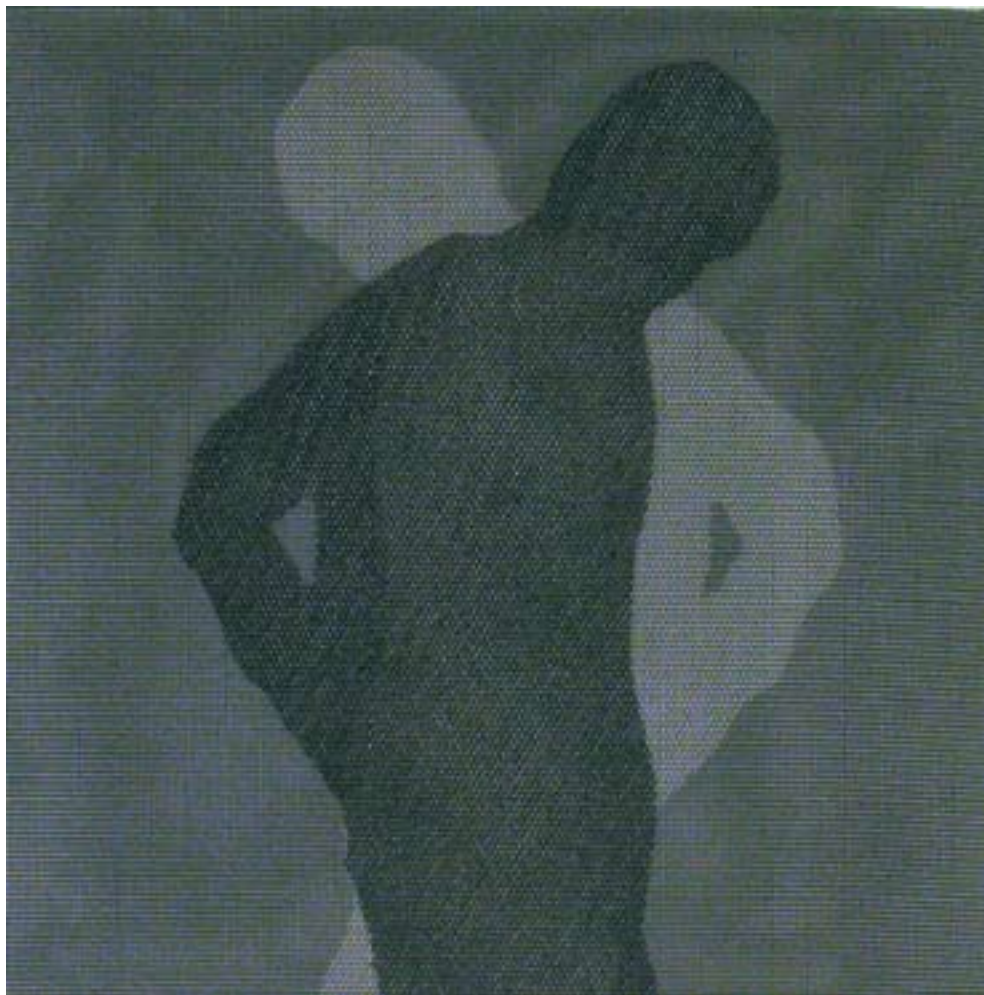
Fayoumi nyomatok N° 10 | *Prints from Fayoum N°10* | Druck aus Fayoum N° 10, 2008
20 × 20 cm, monotípia | monotype | Monotype

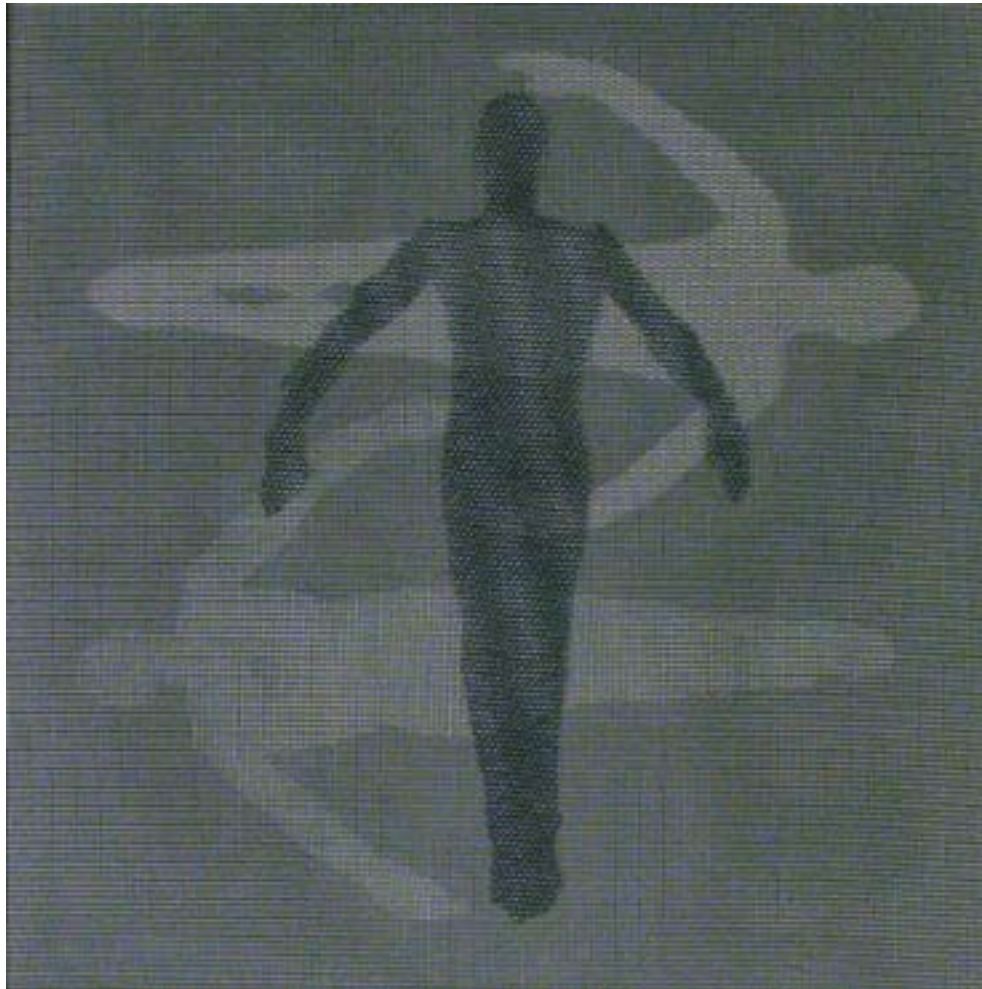
Fayoumi nyomatok N° 23 | *Prints from Fayoum N°23* | Druck aus Fayoum N° 23, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

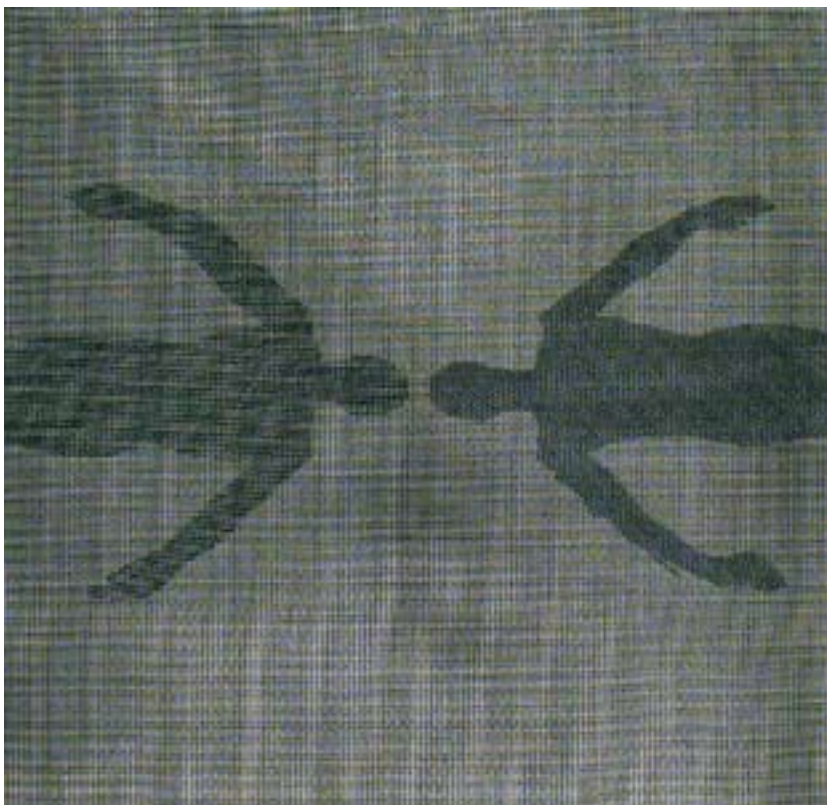
Fayoumi nyomatok N° 27 | *Prints from Fayoum N° 27* | Druck aus Fayoum N° 27, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

Ön ismeret | *Self-knowledge* | Selbsterkennung, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Áramlat | *Flow* | Strömung, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Duett | *Duet* | Duett, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Születés | *Birth* | Die Geburt, 2008
105 × 150 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Üzenet | *Message* | Die Nachricht, 2007
105 × 150 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Ígéret | *Promise* | Das Versprechen, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Kilépés | *Outgoing* | Der Austritt, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Tépelődés | *Pensiveness* | Die Verzweiflung, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Életrajz

1969 Salgótarján

Tanulmányok

- 2008 International Winter Academy, Fayoum
- 2008 Robert Finger Graphics Studio, Wien – Münchenstal
- 2007 International Summer Academy of Fine Arts, Salzburg
- 2000–2003 Iparművészeti Egyetem, Budapest
- 1988–1992 Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza

Díjak

- 2008 XX. Debreceni Országos Nyári Tárlat Főnix díja
- 2007 NKA támogatás – Zsigmond nyomában c. grafikai kiállításhoz
- 2006 XIII. Országos Rajzbiennálé: Borsod-Abaúj-Zemplén megye grafikai díja
- 1999 XII. Országos Szabadtéri Szobor- és Képkiallítás, Salgótarján Város díja
- 1998 Cered-Salgótarján Nemzetközi Művésztelep nívódíja
- 1998 VIII. Szécsényi – Nógrád Megyei Őszi Tárlat díja
- 1996 Művészeti vezetője a Ceredi Nemzetközi Művésztelepnek
- 1996 VI. Szécsényi – Nógrád Megyei Őszi Tárlat díja
- 1994 III. Szécsényi Őszi Tárlat díja

Tagságok

- Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete
- Magyar Grafikusművészek Szövetsége
- Új Magyar Szépműves Céh
- Ars Longa Művészeti Egyesület

Kiállítások (válogatás)

(E) – egyéni (K) – katalógus

- 2008 OPEN ART, Nemzetközi Szimpózium, Történeti Múzeum, Salgótarján
- 400 cm² – Országos Minirajz Kiállítás, Történeti Múzeum, Salgótarján (K)
- Hajnóczi–Bakonyi Ház, Sopron (E)
- Kisgrafika, Újpesti Galéria, Budapest (K)
- Múza Galéria, Budapest (E)

- I. Ars Pannonica Biennálé, Szombathelyi Képtár (K)
- 5th International Biennial of Miniature Art Czeszochowa 2008, Poland (K)
- Ráragasztott Reneszánsz, Nemz. kollázskiállítás, Pásztói Múzeum (K)
- Kogart Baráti Kör, Kogart, Budapest
- XX. Debreceni Országos Nyári Tárlat, Debrecen (K)
- Körmendi Galéria, Budapest (E) (K)
- 2007 Ceredi Vásznak, Történeti Múzeum, Salgótarján (K)
- Alte Saline, Hallein, Ausztria
- Tavaszi Tárlat, Salgótarján
- La Paige Kastély, Herentals, Belgium
- Zsigmond nyomában, grafikai kiállítás, Pásztói Múzeum (E) (K)
- BOX Galéria – project, Cered (E)
- Aranytíz Átrium Galéria, Budapest (E)
- Gömör-Kishonti Múzeum, Rimaszombat, Szlovákia
- Mestska Galéria, Rimaszombat, Szlovákia (E) (K)
- 2006 Scheicher Design, Salzburg, Ausztria (E)
- Kisgrafika, Újpesti Galéria, Budapest (K)
- Országos Rajzbiennálé, Salgótarján (K)
- Artikum Nemzetközi Triennálé, Szolnoki Galéria
- Gömör-KisHonti Múzeum, Rimaszombat (K)
- Ceredi Nemzetközi Művésztelep, Történeti Múzeum, Salgótarján (K)
- Belgiumi Németek Minisztériuma, Eupen, Belgium
- Nógrádi Galéria, Losonc, Szlovákia (K)
- 2005 Ceredi Nemzetközi Művésztelep, Történeti Múzeum, Salgótarján (K)
- Ars Tarnatica Fesztivál, Szlovák Intézet, Budapest
- 2004 Országos Rajzbiennálé, Salgótarján (K)
- Ceredi Nemzetközi Művésztelep, Történeti Múzeum, Salgótarján
- Kisgrafika, Újpesti Galéria, Budapest (K)
- Curriculum Vitae, Stift St. Georgen am Längsee, Ausztria (E)
- 2003 Ceredi Nemzetközi Művésztelep, Történeti Múzeum,Salgótarján,(K)
- Art-east Galéria, Balatonfüred (Sánta Lászlóval) (E)
- 2002 Pictures of a one concert – projekt, de Paul University, Chicago, USA (E)
- Országos Tervező Grafikai Biennálé, Munkácsy Múzeum, Békéscsaba (K)
- V. Groteszk Seregszemle, Kaposvár (K)
- 2001 Variációk Lemezre, Nádor Galéria, Budapest
- Oxford, Wolsfson College, Anglia
- 2000 Volksbank, Bad Goisern, Ausztria (K)

„Imrefilmje”, 30. Filmszemle, Corvin Mozi, Budapest (E)
Oxford, Wolsfson College, Anglia (E) (K)
1999 XII. Országos Szabadtéri Szobor- és Képkiallítás,
Salgótarján (K)
Művelődés Háza, Ulvilla, Finnország (E)
Hotel Pannónia, Sopron (E)
1998 Radisson Sas-Béke Hotel, Budapest
Szécsényi Megyei Őszi Tárlat, Szécsény (K)
Pitypang Galéria, Budapest (E)
Belső rajz, Nádor Galéria, Budapest (K)
1997 Nevelők Háza, Pécs
Szécsényi Megyei Őszi Tárlat, Szécsény (K)
1996 Országos Rajzbiennálé, Nógrádi Történeti Múzeum,
Salgótarján (K)
Polaris Galéria, Budapest (E)
Szécsényi Megyei Őszi Tárlat, Szécsény (K)
1995 Tavaszi Tárlat, Salgótarján (K)
1994 Szécsényi Megyei Őszi Tárlat, Szécsény (K)
Almási Téri Szabadidőközpont, Budapest
1992 Hajdú-Bihar Megyei Őszi Tárlat, Debrecen (K)
Városi Kiallító terem, Debrecen

Performanszok

2007 Finissage, Nógrádi Történeti Múzeum, Salgótarján,
(Sánta Lászlóval)
2005 Álomfestés, Ars Tarnatica Fesztivál, Cered
(Pintér Gáborral) (K),
2003 Színek, (VIII. Ceredi Nemzetközi Művésztelep
alkotóinak performansa)

Köztéri munkák

2006 LITE Coffee Company, Budapest arculata
2002 Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem
arculata (Krnács Ágotával)

Képek közgyűjteményben

Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
Nógrád Megyei Múzeum, Salgótarján
Fayoum Art Center, Egyiptom
Herentals Városháza, Belgium
Körmendi-Csák gyűjtemény
Magyar Grafikáért Alapítvány
Oxford University – Wolfson College gyűjteménye, Oxford
Szécsény Város Önkormányzata
Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata

Irodalom

Paksi Endre Lehel: *Többoldali figyelem*, Új Művészet, 2009,
jan-febr. 40–41.
Áfra János: *Fény és sötét csend*, Debreceni Disputa, 2008
7–8, 85–88.
Open Art – 2008, Tarjáni Városlakó, 2008/4 szám,
Salgótarján.
Tasnády Attila: *Beduinok között*, Kiallítás.blog.hu, 2008. 08. 01.
Pallag Márta: *Beduinok között*, Artportal.hu, 2008. 07. 20.
Wagner István: *Eklektikus festői vallomás*, Artportal.hu,
2008. 03. 04.
Klasszikus&Kortárs Művészeti Magazin, 2008/1. szám,
2008. 03.
Tasnády Attila: *Profán mítoszok*, 2008. 03. 04. mukincs.com.
Shah Gabriella: *Profán mítoszok*, katalógus, Körmendi
Galéria Kiadványa 2008.
Csongrády Béla: *Zsigmond nyomában*, Nógrád Megyei
Hírlap, 2007, október 6.
Keserü Katalin: *Ceredi Vásznak*, katalógus, Ars Longa
kiadványa, 2007.
Shah Gabriella: *Zsigmond nyomában*, Városi Múzeum
kiadványa, Pásztó, 2007.
Csongrády Béla: *Ketten festettek egy képet – közönség előtt*,
Nógrád Megyei Hírlap, 2007, dec.1.
Rideg Gábor: *II. Szécsényi Őszi Tárlat*, Palócföld, 1994.

Elektronikus sajtó

Stúdióbeszélgetés: a Profán Mítoszok kiállítás kapcsán, City
Tv, 2008. 02. 28.
Fűrjesi Csaba kiállítása, 9. Műgyűjtők Éjszakája 2008. You Tube
Open Art 2008, Fókusz Rádió, riporter: Emődy Julianna,
2008. 11. 10.
Finissage, 2007, Petőfi Rádió, Kultúrfitnesz, 2007. 11. 20.

Filmek

Kemény Gábor: *Fűrjesi Csaba portréja*, dvd-video, 15' perc,
2008.
Shah Timor: *XIII. Cered-Salgótarján Nemzetközi Művésztelep*,
2008.
Hartai László: *Ceredi tónusok*, dvd-video, 9'15 perc, 2007.
Shah Timor: *Finissage*, dvd-video, 29'perc, 2007.
Shah Timor: *Fűrjesi Csaba művészete*, portréfilm, dvd-video,
19' perc, 2007.
Kovács Bodor Sándor: *Színek*, dvd-video, 6'50 perc, 2003.
Kovács Bodor Sándor: *Ceredi impressziók*, dvd-video,
10'33perc, 2003.

Biography

1969 born in Salgótarján, Hungary

2008 International Winter Academy, Fayoum, Egypt

2008 Robert Finger Graphics Studio, Vienna—Münichstal

2007 International Summer Academy of Fine Arts, Salzburg

2003 University of Art and Design, Budapest, Visual
Communication Department

1992 Nyíregyháza College, Nyíregyháza, Art Department

Exhibitions (selection)

(S)—Solo (C)—Catalogue

- 2008 OPEN ART, International Symposium, Museum of
History, Salgótarján
400 cm²—National Small Graphics Exhibition,
Museum of History, Salgótarján (C)
Hajnóczy–Bakonyi House, Sopron (S)
Small Graphics, Újpesti Gallery, Budapest (C)
Múzsza Gallery, Budapest (S)
1st Ars Pannonica Biennial, Szombathely Gallery (C)
5th International Biennial of Miniature Art
Czestochowa Poland (C)
Renaissance Collage International Exhibition, Pásztó
Museum (C)
Friends of Kogart, Kogart, Budapest
XXth National Summer Exhibition, Debrecen (C)
Körmendi Gallery, Budapest (S) (C)
- 2007 Cered Canvases—Museum of History, Salgótarján (C)
Alte Saline, Hallein—Austria
Spring Exhibition, Salgótarján
La Paige Palace, Herentals, Belgium
In Sigismund's Footsteps, graphics exhibition, Pásztó
Museum (S) (C)
Gallery BOX—project, Cered (S)
Aranytíz Átrium Gallery, Budapest (S)
Gömör–KisHonti Museum, Rimavská Sobota, Slovakia
Mestska Gallery, Rimavská Sobota, Slovakia (S)
- 2006 Scheicher Design, Salzburg, Austria (S)
Small Graphics, Újpesti Gallery, Budapest (C)
National Art Biennial, Salgótarján
Artikum International Triennial, Szolnok Gallery
Gömör–KisHonti Museum, Rimavská Sobota, Slovakia
Belgium Ministry of the German-speaking
Community, Eupen, Belgium
Cered-Salgótarján International Artists' Camp,
Museum of History, Salgótarján (C)
Nógrádi Gallery, Lučenec, Slovakia

- 2005 Cered-Salgótarján International Artists' Camp,
Museum of History, Salgótarján (C)
Ars Tarnatika Festival, Slovakian Institut, Budapest
- 2004 National Art Biennial, Salgótarján (C)
Cered-Salgótarján International Artists' Camp,
Museum of History, Salgótarján
Small Graphics, Újpesti Gallery, Budapest (C)
Curriculum Vitae, Stift St. Georgen am Längsee,
Austria (S)
- 2003 Cered-Salgótarján International Artists' Camp,
Museum of History, Salgótarján
Art-east Gallery, Balatonfüred
- 2002 Pictures of a one concert – project, DePaul University,
Chicago, USA (S)
Vth Grotesque Review, Kaposvár (C)
- 2001 Variations on a Plate, Nádor Gallery, Budapest
Oxford, Wolfson College, England,
- 2000 Volksbank, Bad Goisern, Austria (C)
“Imre's film”, 30th Film Festival, Corvin Cinema,
Budapest (S)
Oxford, Wolfson College, England (S) (C)
- 1999 XIIth National Open Air Sculpture and Painting
Exhibition, Salgótarján (C)
Cultural Center, Ulvila, Finland
Hotel Pannónia, Sopron (S)
- 1998 Radisson Sas-Béke Hotel, Budapest
Szécsény County Autumn Exhibition, Szécsény (C)
Gallery Pitypang, Budapest (S)
Inner Landscape, Nádor Gallery, Budapest (C)
- 1997 House of Education, Pécs (C)
Szécsény County Autumn Exhibition, Szécsény (C)
- 1996 National Art Biennial, Nógrád Museum of History,
Salgótarján (C)
Polaris Gallery, Budapest (S)
Szécsény County Autumn Exhibition, Szécsény (C)
- 1995 Spring Exhibition, Salgótarján (C)
- 1994 Szécsény County Autumn Exhibition, Szécsény (C)
Almási Square Leisure Center, Budapest
- 1992 Hajdú-Bihar County Autumn Exhibition, Debrecen (C)
City Exhibition Center, Debrecen

Awards

- 2008 XXth Debrecen National Summer Exhibition Phoenix
Award
- 2007 NKA creative support—for graphics exhibition
“In Sigismund's Footsteps”

- 2006 XIIIth National Art Biennial: Borsod-Abaúj-Zemplén County Graphics Award
- 1999 XIIth National Open Air Sculpture and Painting Exhibition, Salgótarján Award
- 1998 Cered-Salgótarján International Artists' Camp Award
- 1998 VIIIth Szécsény—County Autumn Exhibition Award
- 1996 Art director of Cered-Salgótarján International Artists' Camp
- 1996 VIth Szécsény—County Autumn Exhibition Award
- 1994 IIIrd Szécsény Autumn Exhibition Award

Memberships

Hungarian National Association of Artists
 Association of Hungarian Graphic Artists
 New Hungarian Fine Art Association
 Ars Longa Art Society

Performances

- 2007 Finissage, Nógrád Museum of History, Salgótarján (with László Sánta)
- 2005 "Dream Painting", Ars Tarnatica-Cered (with Gábor Pintér) (C)
- 2003 Colours, (Performance of artists of VIIIth Cered International Artists' Camp)

Public works

- 2006 LITE Coffee Company, paintings and design
- 2002 Design of Andrásy Gyula German University, Budapest (with Ágota Krnács)

Pictures in Collections

Hungarian National Gallery, Budapest
 Nógrád County Museum Collection, Salgótarján
 Oxford University—Wolfson College Collection, England
 Körmendi-Csák Collection
 Herentals Town Hall, Belgium
 Cered International Artists' Camp Collection
 Szécsény Town Hall
 Foundation for Hungarian Graphics
 Salgótarján Town Hall

Bibliography

- Paksi, Endre Lehel: *Multi-faceted Attention*, Új Művészet, Jan-Feb 2009, 40–41.
- Afra, János: *Light and Dark Silence*, Debreceni Disputa, 2008/7–8, 85–88.
- Open Art 2008, Tarjáni Városlakó, 2008/4, Salgótarján.
- Tasnády, Attila: *Amid the Bedouin*, Exhibition.blog.hu, 01. 08. 2008.
- Pallag, Márta: *Amid the Bedouin*, Artportal.hu, 20. 07. 2008.
- Wagner, István: *Eclectic Painter*, Artportal.hu, 2008.
- Shah, Gabriella: *Profane Myths*. Catalogue, Körmendi Gallery publication, 2008.
- Shah, Timor: *Csaba Fürjesi's Art*. Portrait film, 19 min, 2007.
- Keserű, Katalin: *Cered Canvases*. Catalogue, Ars Longa publication, 2007.
- Csongrády, Béla: *In Sigismund's Footsteps*, Nógrád County Newspaper, 06. 10. 2007.
- Shah, Gabriella: *In Sigismund's Footsteps*, catalogue, Museum publication, Pásztó, 2007.
- Csongrády, Béla: *A Picture Painted Together—in front of the Audience*, Nógrád County Newspaper, 01. 12. 2007.
- Szuromi, Pál: *Vth Grotesque Review*. Élet és irodalom, 2002/28.
- Rideg, Gábor: *IInd Szécsény Autumn Exhibition*, Palócföld newspaper, 1994.

Electronic press

- Studio conversation on the exhibition Profane Myths, City TV, 28. 02. 2008.
- Csaba Fürjesi's Exhibition, 9th Collectors' Night 2008. You Tube, Open Art 2008, Fókusz Radio, reporter: Julianna Emődy, 10. 11. 2008.
- Finissage, 2007, Petőfi Radio, Kultúrfitnesz, 20. 11. 2007.

Films

- Kemény, Gábor: *Portrait of Csaba Fürjesi*, DVD-video, 15', 2008.
- Shah, Timor: XIIIth Cered-Salgótarján International Artists' Camp, 2008.
- Hartai, László: *Cered Tones*, DVD-video, 9'15'', 2007.
- Shah, Timor: *Finissage*, DVD-video, 29', 2007.
- Shah, Timor: *Csaba Fürjesi's Art*, portrait film, DVD-video, 19', 2007.
- Kovács Bodor, Sándor: *Colors*, DVD-video, 6'50'', 2003.
- Kovács Bodor, Sándor: *Cered Impressions*, DVD-video, 10'33'', 2003.

Biographie

1969 geboren in Salgótarján, Ungarn

- 2008 Internationale Winterakademie Fayoum, Ägypten
- 2008 Robert Finger Graphik – Studio, Wien – Münchenstal
- 2007 Internationale Sommerakademie Salzburg
- 2003 Studium an der Universität für Angewandte Kunst in Budapest
- 1992 Lehramt für bildnerische Erziehung an der Pädagogischen Hochschule Nyíregyháza

Preise, Förderungen

- 2008 XX. Nationale Sommerausstellung Debrecen, Fönix-Preis
- 2007 NKA Subvention für die Ausstellung „Auf den Spuren von Sigismund“
- 2006 XIII. Nationale Biennale für Grafik, Preis des Komitat Borsod-Abaúj-Zemplén
- 1999 XII. Nationale Freiluftausstellung von Gemälden und Skulpturen, Preis der Stadt Salgótarján
- 1998 Cered-Salgótarján Internationale Künstlerkolonie, Niveau-Preis
- 1998 VIII. Herbstausstellung Szécsény, Preis des Komitat Nógrád
- 1996 Gründung und leitende Führung der internationalen Künstlerkolonie in Cered. (Komitat Nógrád)
- 1996 VI. Herbstausstellung Szécsény, Preis des Komitat Nógrád
- 1994 III. Herbstausstellung Szécsény, Preis der Stadt Szécsény

Mitgliedschaften:

- Mitglied des Landesvereines der Schaffenden Künstler Ungarns
- Mitglied des Landesvereines für Graphik
- Mitglied in der Zunft für Bildende Künste in Ungarn
- Mitglied des Vereins Ars Longa

Ausstellungen

(Auswahl) (E) – Einzelausstellung (K) – Katalog

- 2008 OPEN ART, Internationales Symposium, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn
- 400 cm² – Nationale Ausstellung für Miniaturzeichnungen, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (K)
- Hajnóczy-Bakonyi Haus, Sopron, Ungarn
- Kleingraphik, Újpesti Galéria, Budapest, Ungarn (E) (K)
- Múzsza Galéria, Budapest, Ungarn (E)

- I. Ars Pannonica Biennale, Bildergalerie Szombathely, Ungarn (K)
- 5th International Biennial of Miniature Art
- Czestochowa 2008, Polen (K)
- Geklebte Renaissance, Internationale Kollage Ausstellung, Museum der Stadt Pásztó, Ungarn (K)
- Kogart Freundeskreis, Kogart, Budapest, Ungarn
- XX. Nationale Sommerausstellung Debrecen, Ungarn (K)
- Körmendi Galéria, Budapest, Ungarn (E) (K)
- 2007 Leinen aus Cered, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (K)
- Alte Saline, Hallein- Sommerakademie Salzburg
- Frühlingsausstellung, Salgótarján, Ungarn (K)
- Schloss La Paige, Herentals, Belgien
- Auf den Spuren von Sigismund, Graphik-Ausstellung, Museum der Stadt Pásztó, Ungarn (E) (K)
- BOX Galéria, Cered, Ungarn (E)
- Aranytíz Átrium Galéria, Budapest, Ungarn (E)
- Museum Gömör-KisHonti, Rimaszombat, Slowakei
- Mestska Galéria. Rimaszombat, Slowakei (E) (K)
- 2006 Scheicher Design, Salzburg, Österreich (E)
- Kleingraphik, Újpesti Galéria, Budapest, Ungarn (K)
- Nationale Biennale der Zeichnung, Salgótarján, Ungarn (K)
- Artikum Internationale Triennale, Szolnoki Galéria, Ungarn
- Museum Gömör-Kishonti, Rimaszombat, Slowakei
- Cered – Salgótarján Internationale Artcamp, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (K)
- Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft in Eupen, Belgien
- Nógrádi Galéria, Losonc, Slowakei
- 2005 Cered – Salgótarján Internationale Artcamp, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (K)
- Ars Tarnatica Festival, Slowakisches Institut, Budapest
- 2004 Nationale Biennale der Zeichnung, Salgótarján, Ungarn (K)
- Cered – Salgótarján Internationale Artcamp, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn
- Kleingraphik, Újpesti Galéria, Budapest, Ungarn (K)
- Curriculum Vitae, Stift St. Georgen am Längsee, Österreich (E)
- 2003 Cered – Salgótarján Internationales Artcamp, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn
- Art-east Galéria, Balatonfüred, (mit László Sánta) Ungarn
- 2002 „Pictures of a concert“, de Paul University, Concert Hall, Chicago, USA (E)
- V. „Groteske Musterung“, Kaposvár (K)
- 2001 Variationen auf CD, Nádor Galéria, Budapest, Ungarn
- Oxford, Wolsfson College, England (E)

- 2000 Volksbank, Bad Goisern, Österreich, (mit László Sánta) (K)
„Film vom Imre“, 30. Filmfestival, Corvin Kino, Budapest, Ungarn (E)
Oxford, Wolfson College, England (E)
- 1999 XII. Nationale Freiluftausstellung von Gemälden und Skulpturen, Salgótarján, Ungarn (K)
Rathaus, Ulvila, Finnland
Hotel Pannónia, Sopron, Ungarn (E)
- 1998 Radisson Sas-Béke Hotel, Budapest (mit László Sánta)
Herbstausstellung der Region Szécsény, Szécsény, Ungarn (K)
Galerie Pitypang, Budapest, Ungarn (E)
Innere Zeichnungen, Galerie Nádor, Budapest, Ungarn (K)
- 1997 Nevelők Háza, Pécs, Ungarn
Herbstausstellung der Region Szécsény, Szécsény, Ungarn (K)
- 1996 Nationale Biennale der Zeichnung, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (K)
Polaris Galéria, Budapest, Ungarn (E)
Herbstausstellung der Region Szécsény, Szécsény Ungarn (K)
- 1995 Frühlingsausstellung, Salgótarján, Ungarn (K)
- 1994 Herbstausstellung der Region Szécsény, Szécsény, Ungarn (K)
Almási Téri Szabadidőközpont, Budapest
- 1992 Frühlingsausstellung der Region Hajdú-Bihar, Debrecen, Ungarn (K)
Ausstellungsraum der Stadt Debrecen, Ungarn (K)

Performance

- 2007 Finissage, Museum für Geschichte, Salgótarján, Ungarn (mit László Sánta)
- 2005 „Dreampainting“, Ars Tarnatica – Cered (mit Gábor Pintér) (K)
- 2003 Farben (Performance von den Teilnehmern des VIII. Int. Artcamps Cered)

Öffentliche Arbeiten

- 2006 Design von Lite Coffee Company, Budapest
- 2002 Markenzeichen von Andrásy Gyula Deutschsprachige Universität Budapest (mit Ágota Krnács)

Bilder in Kunstsammlungen

Ungarische Nationalgalerie
Museum des Komitates Nógrád, Salgótarján
Fayoum Art Center, Ägypten
Rathaus von Herentals, Belgien
Stiftung für ungarische Graphik
Körmendi-Csák Sammlung
Oxford University – Wolfson College Sammlung, Oxford
Gemeindeamt von Szécsény
Rathaus von Salgótarján

Literatur

- Paksi Endre Lehel: *Vielseitige Aufmerksamkeit*, Új Művészet, Jan–Febr 2009 pp. 40–41.
- Áfra János: *Licht und dunkle Stille*, Debreceni Disputa, 2008/7–8, 85–88.
- Open Art – 2008, Tarjáni Városlakó, 2008/4, Salgótarján
- Tasnády Attila: *Zwischen Beduinen*, Kiállítás.blog.hu, 01 08 2008.
- Pallag Márta: *Zwischen Beduinen*, Artportal.hu, 20 07 2008.
- Wagner István: *Eklektische Erklärung eines Künstlers*, Artportal.hu, 04 03 2008.
- Klasszikus&Kortárs Művészeti Magazin, 2008/1., 2008 März.
- Tasnády Attila: *Profane Mythen*, 04 03 2008, mukincs.com.
- Shah Gabriella: *Profane Mythen*, Katalog, Ausgabe der Galéria Körmendi 2008.
- Csongrády Béla: *Auf den Spuren von Sigismund*, Nógrád Megyei Hírlap 06. Okt.
- Keserű Katalin: *Leinen aus Cered*, Katalog, Ars Longa Ausgabe, 2007.
- Shah Gabriella: *Auf den Spuren von Sigismund*, Katalog, herausgeg. vom Museum der Stadt Pásztó, 2007.
- Csongrády Béla: *Malen zu zweit – vor Publikum*, Nógrád Megyei Hírlap, 01. 12 2007.
- Rideg G.: *II. Szécsény Őszi Tárlat*, Palócföld, 1994.

Elektronische Literatur

- Studiogespräch in Verbindung mit der Ausstellung „Profane Mythen, City tv, 2008. 02. 28.
- Ausstellung von Csaba Fürjesi, 9. Nacht der Kunstsammler 2008. You Tube,
- Open Art 2008, Radio Fókusz, Riporter: Emődy Julianna, 22 11 2008.
- Finissage, 2007, Radio Petőfi, Kulturfitness, 20 11 2007.

Filme

- Gábor Kemény: *Csaba Fürjesi portré*, dvd-video, 15' Min., 2008.
- Timor Shah: *XIII. Cered-Salgótarján Internationale Künstler kolonie*, 2008.
- László Hartai: *Tönungen von Cered*, dvd-video, 9'15 Min., 2007.
- Timor Shah: *Finissage*, dvd-video, Min., 2007.
- Timor Shah: *Kunst von Csaba Fürjesi*, portréfilm, dvd-video, 19' Min., 2007.
- Sándor Kovács Bodor: *Farben*, dvd-video, 6'50 Min., 2003.
- Sándor Kovács Bodor: *Impressionen von Cered*, dvd-video, 10'33 Min., 2003.

Képek jegyzéke | List of Pictures | Bilderverzeichniss

Bevezető | Introduction | Einführung

Önarckép | *Self-portrait* | Selbstportrait, 1992
29 × 21 cm, toll, tus | pen, ink | Feder, Tusche

Gyökerek | Roots | Wurzeln

Fények | *Lights* | Lichter, 1990
40 × 50 cm, akril, karton | acrylic, card | Akryl, Karton

Tavaszi halmok | *Spring Mounds* | Frühlingshaufen, 1997
65 × 95 cm, akril, karton | acrylic, card | Akryl, Karton

Hazafelé | *On the Way Home* | Auf dem Nachhauseweg, 1998
40 × 50 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Múlándó gyász | *Vanishing Mourning* | Schwindende Trauer, 1999
75 × 110 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Garden Party, 1999
175 × 125 cm, akril, olaj, fa | acrylic, oil, wood | Akryl, Öl, Holz

Kék táj | *Blue Landscape* | Blaue Landschaft, 1999
160 × 95 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Vörös fák | *Red Trees* | Rote Bäume, 2000
40 × 50 cm, olaj, akril, fa | oil, acrylic, wood | Öl, Akryl, Holz

Tanya Holdfényben | *Farm in the Moonlight* | Bauernhof im Mondlicht, 2000
30 × 40 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Balatonkenese | *Balatonkenese* | Balatonkenese, 2000
90 × 120 cm, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Tanya | *Farm* | Bauernhof, 2000
50 × 70 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Enteriőr székkal | *Interior with a Chair* | Enterieur mit Stuhl, 2001
100 × 120 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Ceredi gesztus | *Gesture from Cered* | Eine Geste aus Cered, 2003
75 × 120 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Profán Mítoszok | Profane Myths | Prophane Mythen

A mézeskalács titkos receptje | *Secret Recipe for Honey Cake* | Geheimrezept für Pfefferkuchen, 2006
150 × 150 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas | Akryl, Öl, Leinen

Búcsú | *Farewell* | Abschied, 2006
60 × 70 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Evolúció | *Evolution* | Evolution, 2006
140 × 200 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Gyámolító I | *Guardian I* | Behüter I, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Gyámolító II | *Guardian II* | Behüter II, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

HalvacSORa | *Fish Supper* | Fischmahl, 2006
30 × 30 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Hamis rokonság | *False Connections* | Falsche
Verwandschaft, 2006
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Hazatérés | *Homecoming* | Heimkehr, 2006
150 × 200 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Ikarus és a Szamuráj | *Icarus and the Samurai* |
Ikarus und der Samurai, 2006
150 × 180 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Ismert történetek I | *Known Stories I* | Bekannte
Geschichten I, 2006
150 × 150 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Könyörgő gyilkos | *Appealing Murderer* |
Der Flehende Mörder, 2006
200 × 140 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Kubai portré | *Cuban Portrait* | Kubanisches Porträt,
2006
70 × 50 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Próféta | *Prophet* | Der Prophet, 2006
140 × 140 cm, akril olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Oltalmazó | *Protector* | Der Beschützer, 2006
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Melankólia | *Melancholy* | Melancholie, 2006
150 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Reptetés | *Making it Fly* | Flügel verleihen, 2006
30 × 30 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Ugrás a Napból | *Jump from the Sun* | Sprung aus der
Sonne, 2006
50 × 40 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Védelmeső | *Defender* | Der Verteidiger, 2006
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Rókásember | *The Foxman* | Der Fuchsmann, 2006
40 × 50 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Álompergető | *Dream Roller* | Träumewirbler, 2007
50 × 50 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

Leplezés (A múlandóság leplezése) | *Veiling* |
Verschleiern, 2007
100 × 120 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Káröröm | *Malice* | Schadenfreude, 2007
60 × 70 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Titoklopók | *Secret Thieves* | Geheimnisdiebe, 2007
60 × 80 cm, akril, olaj, vászon | acrylic, oil, canvas |
Akryl, Öl, Leinen

A múlt üzenete | *Message from the Past* | Nachricht
aus der Vergangenheit, 2007
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Megszakadt idő | **Disconnected Time |**
Zeitunterbrechung

Jelenetek egy oázisból V | *Scenes from an Oasis V* |
Szenen aus einer Oase V, 2008
15 × 20 cm, rézkarc | etching | Radierung

Jelenetek egy oázisból VII | *Scenes from an Oasis VII* |
Szenen aus einer Oase VII, 2008
15 × 20 cm, rézkarc | etching | Radierung

Szürke sivatag | *Grey Desert* | Graue Wüste, 2008
150 cm Ø, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Mindenki kútja III | *Everybody's Fountain III* |
Jedermanns Brunnen III, 2008
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Mindenki kútja II | *Everybody's Fountain II* |
Jedermanns Brunnen II, 2008
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Mindenki kútja I | *Everybody's Fountain I* |
Jedermanns Brunnen I, 2008
30 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Hagyomány útján | *On the Way of Tradition* |
Auf dem Weg der Tradition, 2008
20 × 30 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Éneklő látogatók | *Singing Visitors* | Singende
Besucher, 2008
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas |
Öl, Akryl, Leinen

Újra otthon | *Home Again* | Wieder Zuhause, 2008
100 × 200 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

A szabadság kapujában (tanulmány) | *In the Gate of
Freedom (study)* | Im Tor der Freiheit (Studie), 2008
150 × 200 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas |
Öl, Akryl, Leinen

A mitológia kezdete | *Birth of Mythology* | Der
Anfang des Mythos, 2008
150 × 270 cm, (150 × 150 cm, 150 × 120 cm), olaj, akril,
vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Az üvegszamár meséje | *The Legend of the Glass
Donkey* | Die Geschichte des Glasesels, 2008
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas |
Öl, Akryl, Leinen

Az igazság pillanatában | *The Moment of Truth* |
Im Augenblick der Wahrheit, 2008
150 cm Ø, olaj, akril, fa | oil, acrylic, wood | Öl, Akryl, Holz

Az ünnepen | *At the Celebration* | Auf der Feier, 2008
140 × 140 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl,
Akryl, Leinen

Arab elégia | *Arab Elegy* | Arabische Elegie, 2008
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Fayoumi hétköznapiok | *Everyday Life in Fayoum* |
Alltag in Fayoum, 2008
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Kísértés | *Temptation* | Versuchung, 2008
60 × 80 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Egyezés | *Settlement* | Die Einigung, 2008
150 × 300 cm akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl,
Leinen

Az asszony hármassága | *Women's Trinity* |
Weibliche Dreifaltigkeit, 2008
150 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl,
Leinen

A lovasság felvonulása | *Procession of the Cavalry* |
Aufmarsch der Kavallerie, 2008
120 × 130 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl,
Leinen

Tér rések | Space Splits | Raumspalten

A trambulin bevezetése | *Introduction of the
Springboard* | Die Einführung des Trampolins, 2008
200 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Napfogyatkozás | *Solar Eclipse* | Sonnenfinsternis,
2008
200 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Après midi, 2008
98 × 50 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

A főszereplő elnézést kér | *The Main Character Apologizes* | Der Hauptdarsteller entschuldigt sich, 2008
105 × 225 cm, triptihon, akril, fa | acrylic, wood | Akryl, Holz

Technoszettek kiruccanása | *The Excursion of the Techno-Saints* | Ausflug der Technoheiligen, 2008
90 × 130 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Végletes pozícióban | *In an Extreme Position* | In endgültiger Position, 2009
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Fénytől védve, hűvös helyen | *Protected from the Sunlight, in a Cool Place* | Vor Licht geschützt, trocken lagern, 2009
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Hát mégis eljöttél? | *You Came After All?* | Bist du doch gekommen?, 2009
100 × 150 cm, akril, vászon | acrylic, canvas | Akryl, Leinen

Az emlékmű első napja | *First Day of the Monument* | Der erste Tag des Denkmals, 2009
120 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Ötórai tea | *Five O'clock Tea* | Fünfuhrtee, 2009
150 × 150 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Tájpelyhek | *Landscape Flakes* | Landschaftsflocken, 2009
130 × 100 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Hang a liget mögött | *Sound Behind the Park* | Stimmen hinter dem Hain, 2009
90 × 240 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

A Vízember hódolói | *The Admirers of the Waterman* | Die Bewunderer des Wassermannes, 2006–2009
150 × 200 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Olvadás után | *After Melting* | Nach der Schmelze, 2006–2009
140 × 140 cm, olaj, vászon | oil, canvas | Öl, Leinen

Avatás előtt | *Before Inauguration* | Vor der Einweihung, 2009
150 × 100 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Tiszta udvar rendes ház | *Clean Household* | Sauberer Hof, ordentlicher Haushalt, 2009
130 × 190 cm, olaj, akril, vászon | oil, acrylic, canvas | Öl, Akryl, Leinen

Grafikák | Graphic Works | Graphiken

Ráébredés | *Realization* | Das Erkennen, 2007
180 × 105 cm, linómetszet | linocut | Linolschnitt

Tépelődés | *Pensiveness* | Die Verzweiflung, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Kilépés | *Outgoing* | Der Austritt, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Üzenet | *Message* | Die Nachricht, 2007
105 × 150 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Születés | *Birth* | Die Geburt, 2008
105 × 150 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Ígéret | *Promise* | Das Versprechen, 2007
150 × 105 cm, anyagnyomat, papír | material print, paper | Stoffdruck, Papier

Duett | *Duet* | Duett, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Önismeret | *Self-knowledge* | Selbsterkennung, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Áramlat | *Flow* | Strömung, 2008
65 × 65 cm, anyagnyomat | material print | Stoffdruck

Fayoumi nyomatok N° 45 | *Prints from Fayoum N° 45*
| Druck aus Fayoum N° 45, 2008
20 × 20 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 16 | *Prints from Fayoum N° 16*
| Druck aus Fayoum N° 16, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 23 | *Prints from Fayoum N° 23*
| Druck aus Fayoum N° 23, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 27 | *Prints from Fayoum N° 27*
| Druck aus Fayoum N° 27, 2008
30 × 40 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 14 | *Prints from Fayoum N° 14*
| Druck aus Fayoum N° 14, 2008
20 × 20 cm, monotípia | monotype | Monotype

Fayoumi nyomatok N° 10 | *Prints from Fayoum N° 10*
| Druck aus Fayoum N° 10, 2008
20 × 20 cm, monotípia | monotype | Monotype

Rezümé | Résumé | Resumé

Látványokon túli élmények, avagy imaginárius ismeretek

Fürjesi Csaba egy új reneszánsz embere. A jelenségek hullámfodrain cikázó szellemi conquistadorok között azonban olyan, aki túsza is tud válni, amikor benne lelnek egymásra a felfedezések lidércei. Médiumokká avatják őt, hogy a gondolat zsákmányait látványokban tárja föl.

Nem kell tudnia erről, de a látomások égető valóságát képekbe fordítja tehetsége. Ez a küldetés érinti késztetésként, miként Saulst szólította az eszme, őt meg a képekbenlátás mámore. Számára figuralitásokba zsúfolódó világunk elsuhanó általánosságai – az absztraktumok – a képi nonfiguralitás jelzései s ennek megfelelő műveinek képzetes rendje nonfiguratív realistává avatják.

„Nonfiguratív” tehát elvont, hiszen reáliáknak tűnő jelenetei sem önmagukat képviselik, hanem egy – a szimbolikáknál is súlyosabb jelentést. Művei látszatiságai nem arról szólnak, amit szüzsének vélnénk, azok a vizuális struktúrák viszonylagosságai. Kapcsolódásokról szólnak, függésekről és mindig távolságtartásról, ahogyan azt mi, óvatoskodó szekundánsok is érezzük életünkéről.

Képeinek minden eleme – az alakzatiságok is – optikai értékűek s vizuális hatástörvényeket hordoznak. A sztoriszerűségek is felhívásokat

jelenítenek meg tériességük színpadain, „felszólítanak mitológiateremtésre”, a létkapaszkodók fontosságára.

Fürjesi szereplői foltok, foltjai színek, tónusai akkordok részei, amelyek arányaikkal és látótéri pozíciójukkal optikai hatásfolyamatok fenntartói. Olyan ember élményei, aki egyedi történelme origójába festőnek születvén, pörgései során mindenről pillanatnyisága szerint kap hírt és hírei művek sűrűsödésében utalásokká, jelzéssé, sejtésekké lesznek. Így korszerűek. Csupán közelíthetjük a dolgokat! Legalább a közelítés legyen ígéretes.

Tudatunk barlangfalain leképződnek a külső történések. Képzeteink kincsháza sok társunk falával érintkezik. Fürjesi mint Zauberlehrling a mi képzeteinket is keverni meri. S bár Goethe nem festőre szabta a bűbájlás hivatását, szerzőnk a képírás birtokában közkinccsé tudja tenni képzeti világunk kaleidoszkópjának metszett képeit. És aki ennek a varázscsőnek a tudora, nem is fogja pihentetni azt. Segíti a képírás személyek feletti feltételeinek invenciózus követése.

A képírás ismerete tárja fel Fürjesi képeinek a lényegét. A látványiság paramétereinek összhangja pedig a látomás hitelessége.

Még beszélhetnénk a „mondanivalóról”, azaz a szemléletéről, annak hirdetéséről, amelyet, a látványészleletet vezető pszichés erővonalakból

felépíthetünk magunkban, hiszen a kép a nézőben fejeződik be.

Érdemes tehát értőn nézni a láthatókat.

Sánta László

Experiences Beyond Visions or Knowledge of the Imaginary

Csaba Fürjesi is a new Renaissance man. Among the intellectual conquistadors swirling on the waves of phenomena, he is someone who can become a hostage when the nightmares of discovery meet each other within him. They make him a medium in order to reveal the prey of thought in visions. He is not necessarily aware of this, but his talent translates the burning reality of visions into paintings. This mission affects him like a compulsion, as the conception addressed Saul, while he is intoxicated by seeing in paintings. To him, the fast-gliding generalities of our world packed into figuralities—abstracts—are signs of pictorial non-figurativeness, and the imaginary orderliness of his works in accordance with this makes him a non-figurative realist. He is “non-figurative”, and so abstract, since not even his scenes which look like reality represent

themselves but meaning even heavier than symbols.

The appearances of his works are not about what we might conceive to be a sujet; they are the relativities of visual structures. They are about attachments, dependencies and always about keeping a distance—as we, like cautious seconds, also might feel about our lives. All elements of his paintings—even the formations—have an optical value and follow the laws of visual effects. Even the story-like paintings are proclamations on the stages of their spatiality; they call for mythology creation, the importance of the handholds of existence.

Fürjesi’s characters are parts of patches, his patches are parts of colors, his tones are parts of chords, which sustain optical effect processes by their proportions and positions in the visual field. They are the experiences of a man who was born into the origin of the diagram of his

individual history to be a painter, and who in the course of his gyrations hears about everything in its momentariness, and whose news within the compaction of artworks becomes references, signals, presumptions, making them up-to-date.

We can only approach things. At least the approach should be promising.

External actions are traced on the walls of the cave of our consciousness. The treasury of our notions touches the walls of many of our fellow men. Fürjesi, like the Sorcerer's Apprentice, dares to mix our notions as well. And though Goethe tailored the profession of sorcery not to a painter, our author possessing the mystery of picture-writing can make the cut images of

the kaleidoscope of our notions public property. And whoever masters the use of this magic tube will never let it rest. He is aided by the inventive adoption of conditions of pictography that are above people.

The knowledge of pictography reveals the essence of Fürjesi's paintings. The harmony of the parameters of what can be seen gives credibility to the vision.

We could also discuss the "message", his approach, the propagation of what we build up in ourselves from the psychic lines of force guiding the cognition of what we see—as the image is completed in the viewer.

So it is worth looking at what there is to see with an understanding eye.

László Sánta

Erlebnisse jenseits des Anblickes oder die imaginären Kenntnisse

Csaba Fürjesi ist ein Mann der neuen Renaissance. Ein geistiger Konquistador, der auf den Wellen der Phänomene reitet, der jedoch auch als Geisel genommen werden kann, in dem Moment nämlich, wo die Gespenster der Entdeckungen in seinem Inneren aufeinander

treffen. Da wird er zum Medium, dadurch er die Beute der Gedanken in Bildern enthüllt. Er muss darüber nicht wissen, aber sein Talent übersetzt die brennende Wahrheit der Visionen auf die Sprache der Bilder. Ebenso wie Saul hat auch er seine Berufung, er wird ständig

von dem Rausch des „alles-in-Bildern-sehen“ angesprochen.

Für ihn sind die vorüberhuschenden Allgemeinheiten der in Figuralitäten zusammengedrängten Welt, – die Abstraktionen-, Zeichen der bildlichen Nonfiguralität, so könnte er als nonfigurativer Realist bezeichnet werden.

Nonfigurativ, also abstrakt, da auch seine als Realien scheinenden Szenen nicht sich selbst vertreten, sondern eine Bedeutung tragen, die sogar mehr Gewicht haben, als Symbolik. Seine Werke sprechen nicht darüber, was wir als Sujet empfinden, die sind die Relativitäten der visuellen Strukturen. Sie sprechen über Beziehungen, über Abhängigkeiten, und immer über Distanz, mit der, auch wir, vorsichtige Sekundanten unser Leben meistern.

Alle Elemente seiner Bilder, auch die Formationen, sind von optischem Wert und tragen visuelle Wirkungsgesetze. Auch seine Story-artigen Werke verkörpern an der Bühne ihres Raumes Aufforderungen, „rufen zur Mythologie-Schaffung auf“, betonen die Wichtigkeit derjenigen Punkte, die helfen, uns im Leben festzuhalten.

Die Charaktere von Fürjesi sind Flecken, seine Flecken sind wiederum Teile von Farben, und seine Töne Teile von Akkorden, die mit ihren Proportionen und Blickfeld-Positionen optische Wirkungsprozesse aufrechterhalten. Erlebnisse eines Menschen, der in seiner eigenen Geschichte als Maler auf die Welt kam, und der im Laufe seines turbulenten Lebens die Nachrichten nach dem Gesetz der Augenblicklichkeit bekommt.

Diese Nachrichten werden im Dichte der Werke zu Hinweisen, zu Zeichen, zu Vermutungen.

So sind sie zeitgemäß.

Wir können den Dingen uns nur annähern.

Mindestens diese Annäherung sollte vielversprechend sein.

An den Grottenmauern unseres Bewusstseins bilden sich die äußeren Geschehnisse ab.

Die Schatzkammer unserer Vorstellungen kommt mit den Mauern der anderen Menschen in Berührung. Als Zauberlehrling traut sich Fürjesi auch unsere Vorstellungen zu mischen. Zwar hatte Goethe die Berufung des Zauberns nicht an Maler angepasst, kann unser Autor, – da er im Besitz der Bildschrift ist –, die geschliffenen Bilder des Kaleidoskops unserer vorgestellten Welt zum Gemeingut machen. Und derjenige, der das Wissen über dieses Zauberrohr beherrscht, wird es auch nie ruhen lassen. Die inventiöse Befolgung der über jede Person stehenden Voraussetzungen des Malens wird ihm dabei behilflich sein.

Das Kennen der Malkunst enthüllt das Wesen der Fürjesi-Bilder. Und der Einklang der Parameter des Anblicks ist die Authentizität der Vision. Man könnte noch über die „Aussage“ der Werke, über die Anschauung, und über deren Verkündung sprechen, die wir in uns aus den die Perspektivenschichten leitenden Kraftlinien aufbauen können, das Bild wird nämlich im Zuschauer vollendet. Man sollte also dem Sichtbaren kennerhaft zusehen.

László Sánta

Támogatók | Sponsored by | **Gesponsert**

Készült Carmina betűtípusból | Font Carmina | Schrift Carmina,
1000 példányban | 1000 copies | 1000 Exemplaren
Nyomtatta | Printed by | Druck von: Pátria Nyomda Zrt., Budapest
H-1117 Budapest, Hunyadi János út 7.
www.patria.hu

Felelős vezető | Responsible manager | Verantwortlicher Manager:
Fodor István vezérigazgató | general manager | Generaldirektor

